

Sheridan College

SOURCE: Sheridan Institutional Repository

Books

Domestic Violence in Immigrant Communities

3-24-2022

Domestic Violence in Immigrant Communities: Case Studies (Polish)

Ferzana Chaze

Sheridan College, ferzana.chaze@sheridancollege.ca

Bethany Osborne

Sheridan College, bethany.osborne@sheridancollege.ca

Archana Medhekar

Archana Medhekar Professional Association

Purnima George

Ryerson University

Follow this and additional works at: https://source.sheridancollege.ca/dvic_book

Part of the [Domestic and Intimate Partner Violence Commons](#), [Law Commons](#), and the [Social Work Commons](#)

Let us know how access to this document benefits you

SOURCE Citation

Chaze, Ferzana; Osborne, Bethany; Medhekar, Archana; and George, Purnima, "Domestic Violence in Immigrant Communities: Case Studies (Polish)" (2022). *Books*. 4.

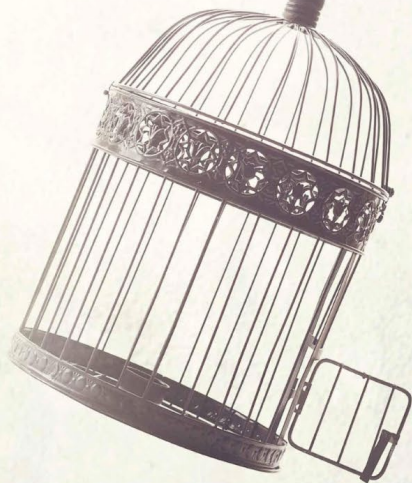
https://source.sheridancollege.ca/dvic_book/4

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-No Derivative Works 4.0 License](#). This Book is brought to you for free and open access by the Domestic Violence in Immigrant Communities at SOURCE: Sheridan Institutional Repository. It has been accepted for inclusion in Books by an authorized administrator of SOURCE: Sheridan Institutional Repository. For more information, please contact source@sheridancollege.ca.

Przemoc Domowa w Społecznościach Imigrantów: analiza przypadków

Domestic Violence in Immigrant Communities
Case Studies

Ferzana Chaze
Bethany Osborne
Archana Medhekar
Purnima George

WITH

Katrina Chahal • Terri Neufeld • Kruttika Nene
Maria Aosaf Dawd • Denise DeJong • Seraphina Seuratan • Jaspreet Kaur

Podziękowania

Jesteśmy bardzo wdzięczni za wysiłki Angeli Huczko (Studentka programu Pracownik społeczny, w uczelni Sheridan College) za przetłumaczenie tej broszury na język polski, tak aby była ona również dostępna dla polskojęzycznej społeczności.

Dziękujemy Pani Iwonie Gembara za pomoc w sprawdzeniu wykonanego już przekładu pod względem gramatycznym, ortograficznym i interpunkcyjnym.

Podziękowania dla Beaty Krystecki, Karoliny Jakubiak (B.Sc., B.S.W) i Anny Jakubiak (B.S.W) za sprawdzenie poprawności tłumaczeń.

Wstęp

Ten dokument zawiera fragmenty książki [Przemoc domowa w społecznościach imigrantów: analiza przypadków](#), która jest autorstwa Dr Ferzany Chaze, Dr Bethany Osborne, Pani Archana Medhekar i Dr Purnimy George, które zostały przetłumaczone, aby szersze grono odbiorców miało do nich dostęp. Ta książka jest ogólnodostępnym zasobem edukacyjnym, która ma na celu pomoc w szkoleniu pracowników socjalnych lub prawników.

Przetłumaczone studia przypadków, to prawdziwe historie imigrantek w Kanadzie, dotkniętych przemocą domową. Sprawy wyłoniły się z akt spraw sądowych, w których postępowanie zostało zakończone, prowadzonych przez Kancelarię Prawną Archana Medikar

Sprawy odzwierciedlają historię emigrantek o różnych narodowościach, które doświadczyły przemocy domowej w Kanadzie i które szukały pomocy prawnej. Zezwolenie na prowadzenie tego badania otrzymano od komisji ds. Etyki naukowej zarówno od Uniwersytetu Ryerson, jak i Sheridan College w czerwcu 2019 r. Wszystkie przypadki objęte tym badaniem miały miejsce w ciągu ostatnich dziesięciu lat i zostały zamknięte (orzeczone) na co najmniej rok przed rozpoczęciem badań.

Oprócz analizy przypadków, zamieszczone są również pytania do dyskusji na temat przemocy domowej.

Mamy nadzieję, że okaże się to przydatne, gdy będziesz rozmawiać o problemach związanych z przemocą domową w twoich grupach środowiskowych.

Studium Przypadku 1: Ramandeep & Aman

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imię	Ramandeep	Aman
Wiek podczas ślubu	22	24
Wiek*	39	41
Kraj pochodzenia	Indie	Indie
Religia	Sikh	Sikh
Wykształcenie	Brak dostępnych informacji	Brak dostępnych informacji
Znajomość języka Angielskiego	Biegłość Ograniczona	Biegłość Ograniczona
Zatrudnienie przed emigracją	Bezrobotna	Brak dostępnych informacji
Zatrudnienie*	Praca na pół etatu jako kierowca autobusu szkolnego	Zatrudniony na pełny etat od października 1993 roku
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Ramandeep wyemigrowała do Kanady z rodziną przed ślubem	Klasa rodzinna: Ramandeep sponsorowała Amana w ramach programu sponsorowania małżonków
Status imigracyjny*	Obywatelstwo	Brak dostępnych informacji
<p>Ilość lat małżeństwa: 17</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Córka: Guneet (14 lat; przedstawia problemy zachowawcze) ● Syn: Navdeep (11 lat; zdiagnozowano ADHD i trudności w uczeniu się) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinne

Historia małżonków sprzed wyjazdu do Kanady

Uroczystość ślubna miała miejsce w Indiach, Ramandeep miała w tym czasie dwadzieścia dwa lata, jej mąż Aman dwadzieścia cztery. Para małżonków planowała zamieszkać w Kanadzie. Ramandeep była sponsorem męża w ramach programu sponsorowania małżonków. Aman przybył do Kanady sześć miesięcy po ślubie. Istnieje niewiele informacji poprzedzającej migrację o historii ich znajomości, z wyjątkiem faktu, że małżeństwo było zaaranżowane przez ich rodziny.

Osiedlenie w Kanadzie

Kiedy Aman po raz pierwszy przybył do Kanady, para zamieszkała z ojcem Ramandeep. Małżonkowie planowali w ten sposób zaoszczędzić pieniądze na kupno własnego domu. Od momentu przybycia Aman do Kanady, Ramandeep rozumiała, że związek małżeński z Aman nie będzie łatwy. Od pierwszego tygodnia pobytu Aman zaczął nadużywać alkoholu. Każdego dnia wymagał od Ramandeep lub sąsiadów aby zawieźli go samochodem do sklepu z alkoholem. Aman znalazł pracę już w ciągu pierwszego miesiąca pobytu w Kanadzie. Na początku małżeństwa Ramandeep pracowała zawodowo, ale po paru miesiącach uległa wypadkowi i nie była w stanie kontynuować pracy.

Już na wczesnym etapie ich małżeństwa Aman nalegał na Ramandeep aby założyć rodzinę, Aman ubliżał żonie, kiedy nie zachodziła w ciążę. Trzy lata po przybyciu do Kanady Aman został zatrzymany za jazdę samochodem pod wpływem alkoholu, i pozbawiony tymczasowo prawa jazdy. Aman kontynuował nadużywanie alkoholu i słowne znęcanie się nad żonę.

Po czterech latach małżeństwa urodziło się pierwsze dziecko (córka), w tym samym czasie przemoc emocjonalna i słowna przerodziła się w przemoc fizyczną. Aman rutynowo znęcał się fizycznie nad Ramandeep, zmuszał ją również do współżycia seksualnego kiedy był pod wpływem alkoholu. Ramandeep nie powiedziała nikomu o molestowaniu, mając nadzieję, że uratuje swoje małżeństwo. Para wkrótce kupiła skromny dom, przy wsparciu finansowym ojca Ramandeep. Ramandeep zaczęła sypiać osobno ze swoim dzieckiem w pokoju w piwnicy, wychowując sama córkę i wykonując wszystkie prace domowe. Aman codziennie wymagał od Ramandeep stosunku seksualnego, używał przemocy jeśli ona odmawiała, Kiedy ich córka miała cztery lata, Ramandeep ponownie zaszła w ciążę. Aman nalegał aby usunęła ciążę, Ramandeep odmówiła. Ich syn urodził się z wieloma problemami zdrowotnymi. Ramandeep zaczęła pracować w weekendy, aby utrzymać rodzinę. Udziały małżonków w majątku wspólnym od początku małżeństwa były nie równe. Na przykład Ramandeep była wyłącznie odpowiedzialna za wydatki związane z dziećmi, a szczególnie rachunki medyczne związane ze specjalną opieką nad ich synem. W tym samym czasie Aman posiadał nieruchomości w Indiach i regularnie pomagał finansowo swoim braciom.

Przemoc Domowa

Przez lata małżeństwa Ramandeep była przedmiotem nieustannej przemocy domowej.

W początkach małżeństwa była to tylko przemoc werbalna, z czasem nastąpiła eskalacja do przemocy fizycznej i seksualnej. W czasie tego okresu Ramandeep miała mało znane wsparcie nieformalne i poświęcała swój czas i energię na opiekę nad dziećmi.

W lutym 2006 roku, po czternastu latach małżeństwa po raz pierwszy została wezwana policja. Aman był pod silnym wpływem alkoholu kiedy zażądał od żony kluczy do samochodu. Kiedy Ramandeep odmówiła, Aman złapał ją za włosy, pchnął na ziemię i kilkakrotnie kopnął. Dzieci były świadkami tego ataku. Ramandeep razem z dziećmi uciekła z domu i zadzwoniła na policję. Po przybyciu do domu policja aresztowała Aman i oskarżyła go o napaść na żonę. Został postawiony przed sądem skazany za przemoc fizyczną wobec żony. Aman otrzymał również roczny zakaz kontaktowania się z Ramandeep. Policja również zgłosiła ten incydent do Stowarzyszenia Pomocy Dzieciom. Ramandeep pozostała w domu małżeńskim wraz z dziećmi. Po rocznej separacji, przeprosinach i regularnym płaceniu wsparcia finansowego Aman wrócił do domu. Jednak Ramandeep nie wyraziła zgody na podjęcie współżycia małżeńskiego. Wkrótce po powrocie, Aman poinformował Ramandeep, że chce wysłać ich sześciolatniego syna do Indii, aby zamieszkał z jego rodzicami. Ramandeep zgodziła się aczkolwiek niechętnie. W efekcie syn wyjechał do Indii na dwa lata. W życiu małżonków nic się nie zmieniło. Aman kontynuował swoje zachowanie, znęcając się fizycznie i werbalnie nad żoną, i zadając codziennego współżycia seksualnego. W maju 2009 roku, po dwóch latach nieobecności, ich syn wrócił do Kanady. Dzieci w tym czasie były świadkami wielu aktów przemocy. Na przestrzeni lat, dzieci były świadkami wielu aktów przemocy. Dzieci bały się ojca i ukrywały się przed nim.

W maju 2009 roku, policja została ponownie wezwana do domu. Tym razem nie postawiono żadnych zarzutów, ale skontaktowano się ze Stowarzyszeniem Pomocy Dzieciom (Children's Aid Society - CAS).

W grudniu tego samego roku miał miejsce kolejny incydent. Aman kilkakrotnie uderzył zacisniętą pięścią swoją 39-letnią Ramandeep. Atak był formą kary za nieprzygotowanie obiadu. Ramandeep miała posiniaczony policzek. Dzieci były obecne w czasie tego incydentu i na prośbę matki zadzwoniły na policję. Aman został usunięty z domu i oskarżony za napaść na żonę. Sąd Karny uznał go za winnego i otrzymał zakaz utrzymywania kontaktów z Ramandeep od grudnia 2010 roku na okres jednego roku. Aman zignorował jednak nakaz i począwszy

od kwietnia 2011 roku, kiedy tylko był pod wpływem alkoholu dzwonił do Ramandeep i słownie się znęcał nad zoną.

Ramandeep zgłosiła się o pomoc do prawnika. W obawie o swoje bezpieczeństwo zwróciła się sądu rodzinnego o orzeczenie zakazu zbliżania się Aman do niej i dzieci.

Ramandeep starała się również o zakaz wywiezienia dzieci za granicę bez zgody drugiego rodzica ponieważ obawiała się, że Aman będzie próbował zabrać je z Kanady.

Ramandeep również zabiegała o wyłączną władzę rodzicielską nad dziećmi, bo to tylko ona zawsze się troszczyła o ich wszystkie potrzeby.

Ramandeep zezwalała na wizyty z ojcem, ale pod warunkiem, że nie palił papierosów i nie pił alkoholu w ich obecności.

Kobieta zabiegała także o alimenty na dzieci z mocą wsteczną od momentu separacji na podstawie bieżącego dochodu Aman, zgodnie z federalnymi wytycznymi dotyczącymi alimentów na dzieci. Podczas całego postępowania sądowego Aman nie był szczery co do wszystkich swoich aktywów (tj. nieruchomości, RRSP i ubezpieczeń). Ramandeep znalazła się w trudnej sytuacji finansowej, musiała wziąć pożyczkę, aby utrzymać rodzinę.

Pomiędzy dziećmi zaczęły występować konflikty. W czasie jednej z takich sytuacji Stowarzyszeniem Pomocy Dzieciom (Children's Aid Society - CAS) usunęło syna z domu.

Po pewnym czasie Ramandeep przywrócono opiekę nad synem.

Rozwiązanie

Po trzech latach sporu Ramandeep uzyskała wyłączną opiekę nad dziećmi, a Aman otrzymał nakaz płacenia alimentów. Dom małżeński sprzedano, a dochody ze sprzedaży zostały równo podzielone między małżonków. Aman zapłacił z części swoich dochodów zaległe alimenty. Ramandeep przyznała Aman ograniczone wizytacje z dziećmi, wierząc, że kontakty z ojcem są nadal dla nich korzystne. Aman odrzucił jednak swoje dzieci i ich nie odwiedza. Jako przyczynę podaje problemy związane z zachowaniem syna. Syn przechodzi terapię, która ma mu pomóc poradzić sobie z poczuciem bycia odrzuconym przez ojca.

Atrybucje mediów (reprezentacja graficzna w mediach)

- Obraz pajęczyny jest objęty licencją na podstawie licencji CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 2: Zakia & Wasim

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Zakia	Wasim
Wiek podczas ślubu	18	19
Wiek*	23	24
Kraj pochodzenia	Afganistan	Afganistan
Religia	Muzułmanka	Muzułmanin. Wasim posiadał status uchodźcy w Indiach przed przyjazdem do Kanady.
Wykształcenie	Ukończyła klasę 11 w Afganistanie. Wzięła także udział w dodatkowych kursach w Indiach.	Ukończył klasę 12 w Indiach
Znajomość języka Angielskiego	Ograniczona	Ograniczona
Zatrudnienie przed emigracją	Brak dostępnych informacji	Brak dostępnych informacji
Zatrudnienie*	Pracownik Sprzedaży	Pracownik Sprzedaży
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Kategoria uchodźców konwencjonalnych - program sponsorowania społeczności (2016)	Kategoria uchodźców konwencjonalnych - program sponsorowania społeczności (2016)
Status imigracyjny*	Stały pobyt	Stały pobyt
<p>Ilość lat małżeństwa: 5</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Córka: Abida (roczne dziecko) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna:

Zakia poślubiła Wasima w wieku osiemnastu lat (18). Ślub miał miejsce w Indiach, w styczniu 2012 roku. Zakia, i Wasim mieszkali z rodzicami Wasima na podstawie statusu uchodźcy w Indiach. Posiadali niebieską kartę UNHCR. Pomimo że, oboje urodzili się w muzułmańskich rodzinach, będąc uchodźcą w Indiach Wasim przeszedł na chrześcijaństwo. Aby poślubić Zakie Wasim powrócił do islamu, Było to dla obojga pierwsze małżeństwo i Zakia wierzyła, że było to małżeństwo zawarte z miłości. W Indiach zarówno Zakia, jak i Wasim pracowali na nisko płatnych stanowiskach. Następnego dnia po ślubie teściowa, prawniczka, przekonała Zakie aby podpisała umowę, na mocy której w przypadku rozwodu nie otrzyma żadnego odszkodowania. Tydzień po ślubie Wasim po raz pierwszy zdradził Zakie; to zachowanie powtarzało się przez całe małżeństwo.

Po czterech latach małżeństwa Wasim powiedział Zakii, że po raz kolejny nawrócił się na chrześcijaństwo. Rodzina Wasima nieustannie znęcała się nad Zakią, obrażając jej rodzinę i islam. Teść Zakii wyrzucał jej religijne przedmioty, nazywając je „bzdurami”. W pewnym momencie Wasim zaatakował żonę, chwytając ją za szyję i uderzając ją w usta, tak silnie, że obrzęk na twarzy uniemożliwił jej jedzenie przez tydzień. Zakia coraz częściej doświadczyła przemocy fizycznej ze strony Wasima. Pewnego razu złożyła skargę do władz, ale kiedy dowiedziała się, że jej wniosek o status uchodźcy będzie zagrożony, jeśli złoży formalną skargę, Zakia nie podjęła się dalszych kroków.

Zakia musiała oddawać wszystkie swoje zarobki rodzinie Wasima na czynsz i zakupy spożywcze. Po pewnym czasie Zakia zaczęła nalegać na zatrzymanie części swoich pieniędzy. Rodzina Wasim wpadła w złość, i jej sytuacja uległa dalszemu pogorszeniu.

Zakia zaszła w ciążę trzykrotnie. Za każdym razem zmuszano ją do usunięcia ciąży, tłumacząc, że posiadanie dzieci jest zbyt kosztowne. Rodzina męża miała pełną kontrolę, Zakia nie miała żadnego wyboru. Spełniała ich wolę cierpiąc z bólu i straty.

Przed ślubem rodzina Wasima obiecała Zakii, że będzie mogła wrócić do szkoły i dokończyć edukację. Po ślubie zniechęcali ją, mówiąc, że powrót do szkoły będzie dla niej kosztowny i że będzie otoczona przez zbyt wielu mężczyzn. Niemniej jednak wróciła, musiała powtórzyć klasę 10, ponieważ klasa 11, którą ukończyła w Afganistanie nie została uznana w Indiach. Ukończenie klasy 12 przerwał wyjazd do Kanady z mężem i jego rodziną.

Osiedlenie w Kanadzie:

Zakia, Wasim i jego dalsza rodzina wylądowali w Kanadzie 26 października 2016 roku z prawami stałych mieszkańców. Przenieśli się do Kanady jako uchodźcy sponsorowani prywatnie, w klasie

„Uchodźcy za granicą”. Zakia i Wasim mieszkali z rodzicami Wasima i jego dwoma braćmi. Para znalazła pracę w tej samej firmie, a Wasim wraz z kilkoma kolegami z pracy często zdradzał Zakie. Wasim i jego rodzina nadal brali pieniądze od Zakii i kontrolowali jej codzienne życie, jak się ubierała, co jadła, jakich miała przyjaciół. W listopadzie 2016 roku Zakia dowiedziała się, że jest w ciąży. Rodzina próbowała ją zmusić do kolejnej aborcji, ale tym razem Zakia się nie zgodziła. Musiała sama kupować odzież ciążową, a także inne niezbędne przedmioty.

Przemoc Domowa:

Zakia nie miała możliwości praktykowania swojej wiary. Nie tylko znęcano się nad nią emocjonalnie, ale również doświadczyła przemocy fizycznej i finansowej.

Różne religie rodzin Zakii i Wasima były przedmiotem sporu. Musiała również wspomagać finansowo swoich teściów, kiedy wyjeżdżali na wycieczki. Nie wolno jej było wysyłać pieniędzy rodzinie w Indiach. Ponadto, nie wolno jej było wybierać własnych przyjaciół. Co jadła, gdzie chodziła, jak się ubierała, to wszystko było ściśle monitorowane przez rodzinę Wasima. Nie pozwolono jej również kontynuować edukacji. Pewnego zimowego wieczoru, będąc w czwartym (4) miesiącu ciąży, Zakia powiedziała Wasimowi, że potrzebują produktów spożywczych. Wasim poszedł z nią do sklepu spożywczego i ją tam zostawił. Musiała sama wrócić do domu, na pieszo przy -27 stopniach Celsjusza. Gdy w końcu dotarła do domu o 22:30, odkryła, że Wasim i jego rodzina zjedli już obiad, ale nie zostawili dla niej niczego. Powitała rodzinę i poszła do kuchni gotować. Rodzina zaczęła na nią krzyczeć, że ich nie powitała. Zakia wyjaśniła, że przywitała się z nimi, ale była głodna i zmęczona, więc chciała coś zjeść. Teść nazwał ją „krwawą muzulmanką”, obraził jej rodzinę i ich religię. Teść również dodał, że ona mieszka w ich domu, a nie w swoim, i zażądał, by wyszła.

Zakia poważnie potraktowała słowa swojego teścia. Znała jego agresywny charakter, który miała okazję obserwować przez ostatnie lata. Kilka tygodni wcześniej widziała, jak kuzyn Wasima zaatakował jego siostrę, w wyniku czego potrzebowała pomocy medycznej. Zakia postanowiła odejść, aby chronić siebie i swoje nienarodzone dziecko. Wyszła szybko w środku nocy. Był środek zimy, była przerażona, ale postanowiła nie wracać. Miała przy sobie tylko 20 dolarów i kartę kredytową. Wzięła Uber do Holiday Inn i tam została na noc. Następnego dnia otrzymała SMS-a od swojego męża, w którym stwierdził, że nie uważa jej już za swoją żonę. Powtórzył trzykrotnie słowo „talak” , co w prawie islamskim oznacza rozwód. Tego samego dnia gdy zobaczyli się w pracy, rozstali się i Wasim powiedział jej że wyśle jej dokumenty rozwodowe. Współpracownicy doradzili jej, żeby zadzwoniła na policję. Policja zebrała informacje i pomogła jej znaleźć miejsce w schronisku dla kobiet. Wkrótce, Zakia przyznała się pielęgniarce do molestowania, którego doświadczyła. W obawie o stan jej nienarodzonego dziecka została skierowana do Stowarzyszenia Pomocy Dzieciom (SPD)

Zakia i Wasim nadal widywali się w pracy, ale nie kontaktowali się ze sobą. Zakia musiała zakończyć pracę wcześniej z powodu złego stanu zdrowia. Wasim nigdy z nią nie rozmawiał, nie pytał o jej zdrowie ani o dziecko. Zakia urodziła córkę przez cesarskie cięcie. Wasim odwiedził ją tylko raz po porodzie i przyprowadził na wizytę swoich kolegów.

Rozwiązanie:

Zakia otrzymała wyłączną opiekę nad swoją córką i obecnie mieszkają w mieszkaniu rządowym. Wasim posiada możliwość odwiedzania swojej córki, jednak odbiór i dowóz musi być organizowany wspólnie przez uzgodnioną trzecią osobę. Wasim płacił miesięczne alimenty, jednak od lutego 2019 r, nie widział ani nie miał kontaktu z córką. Zakia zapisała się do szkoły, aby ukończyć liceum.

Atrybucje mediów:

- Wizerunek kobiety idącej w tunelu w kierunku rażącego światła. jest objęty licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 3: Miremba & James

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Miremba	James
Wiek podczas ślubu	25	37
Wiek*	32	44
Kraj pochodzenia	Uganda	Uganda, mieszkał i pracował w Kanadzie
Religia	Chrześcijanka	Chrześcijanin
Wykształcenie	Szkoła średnia	Dyplom z Zarządzania Dostaw
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Studentka	Brak dostępnych informacji
Zatrudnienie*	Bezrobotna	Pełnoetatowa praca jako nadzorca w dużej sieci sklepów spożywczych
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Sponsoring rodzinny: James sponsorował Mirembę w ramach programu sponsorowania małżonków w 2006 roku	Brak Dostępnych Informacji
Status imigracyjny*	Stały Pobyt / Obywatelstwo	Stały Pobyt / Obywatelstwo
Ilość lat małżeństwa: 6 Dzieci*: <ul style="list-style-type: none"> ● Córka: Dembe (6 lat) ● Syn: Noah (3 lata) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Miremba na co dzień mieszkała i studiowała w Ugandzie, poznała Jamesa (wtedy przyszłego męża) przez członka rodziny. James przyjechał w tym czasie z wizytą z Kanady. Miremba i James pobrali się w Ugandzie 10 czerwca 2005 roku. Było to pierwsze małżeństwo dla obojga. Dopiero po ślubie Miremba odkryła, że James miał dziecko z poprzedniego związku. James posiadał dobrze płatną, pełnoetatową pracę jako przełożony w dużej sieci sklepów spożywczych i sponsorował Mirembę, aby mogła emigrować do Kanady. W marcu 2006 roku, Mirembę wylądowała w Kanadzie, dziewięć miesięcy po ślubie. Wprowadziła się do trzypokojowego domu Jamesa w dużym mieście w Kanadzie.

Osiedlenie w Kanadzie

Zaraz po wylądowaniu w Kanadzie, Mirembę zorientowała się jaki wpływ James ma na jej życie. James i jego przyjaciele lubili zabawę i alkohol. James chodził do klubów i przyprawdzał przyjaciół do domu, by kontynuować zabawę do wczesnych godzin porannych. Miremba zaszła w ciążę kilka miesięcy po ich przybyciu do Kanady, urodziła córkę. Kiedy Miremba poprosiła Jamesa o pieniądze na zakup odzieży ciążowej, odmówił, a ona została zmuszona do noszenia swoich zwykłych ubrań z rozpiętymi zamkami i guzikami przez całą ciążę.

Przemoc Domowa

Przez sześć lat ich małżeństwa, ich życie małżeńskie było pełne przemocy. Nawet po urodzeniu córki, James nadal zapraszał przyjaciół na alkoholowe zabawy. Niejednokrotnie sąsiedzi dzwonili na policję, narzekając na głośną muzykę i kłótnie. Policji nigdy nie udało się złapać przyjaciół Jamesa, ponieważ wychodzili przed przybyciem policji. W weekendy Miremba musiała sprzątać dom po wizytach przyjaciół męża. James często miał też przyjaciół, którzy zostawali w domu przez dłuższy czas, niektórzy z nich byli współlokatorami.

Kiedy Miremba zaczęła pracować na pół etatu w sklepie z używanymi rzeczami, Jamesa miał się opiekować ich córką, lecz James często zaniedbywał swoje obowiązki ojcowskie. Zostawił dziecko w domu swojej kuzynki lub u lokatora w domu. Pewnego razu, gdy ich córka miała rok, Miremba wróciła do domu i stwierdziła, że ramiona i nogi córki są bardzo spuchnięte. Prędko udała się do szpitala, gdzie dziecko zostało zatrzymane w szpitalu na tydzień. James odmówił pomocy, twierdził, że to obowiązek Miramby. James nie zamierzał brać urlopu tylko dlatego, że córka była chora. W jego opinii był to obowiązek matki. Miramby otrzymała pomoc od kuzyna Jamesa w opiece nad dzieckiem, do jej pełnego wyzdrowienia. Małżeństwo decyduje się na więcej dzieci, Miremba i James długo dyskutowali o tym, jak James powinien zmienić swoje dotychczasowe zachowanie. Kiedy Miremba zaszła w ciążę z ich synem, James był zadowolony.

Kilka dni później przyprowadził kobietę do domu, aby z nimi została. Miremba zastała ich razem pijących alkohol, zadzwoniła do kuzyna Jamesa i poprosiła go, aby porozmawiał z nim o jego zachowaniu.

Trzy lata po przyjeździe do Kanady Miremba udała się na pogrzeb kobiety z ich środowiska, która została zamordowana przez swojego byłego męża. Kiedy wróciła do domu, zastała Jamesa i jego przyjaciół pijących i krzyczących do telewizora. Jeden z przyjaciół Jamesa podszedł do Mirembi i zagroził jej, mówiąc, że powinna otrzymać taką lekcję jak zamordowana kobieta. Miremba przestraszyła się i poprosiła Jamesa o interwencję. Przyjaciel dalej groził Mirembie, mówiąc, że chociaż Miremba go nie lubi, będzie przychodził do ich domu każdego dnia. Wielu przyjaciół Jamesa posiadało kryminalną przeszłość i byli poszukiwani przez policję. Miremba obawiała się o swoje bezpieczeństwo. Mniej więcej w tym samym czasie, James rozpoczął romans pozamałżeński. Kiedyś przyprowadził swoją dziewczynę na koncert w Ugandzie i Miremba czuła się bardzo zawstydzona.

Kiedy w grudniu 2009 r. urodził się syn, James w niczym żonie nie pomagał. Nadal bawił się z kolegami i nadużywał alkoholu. Miremba wykonywała wszystkie prace domowe i opiekowała się dwojgiem dzieci. James kiedy pomagał, zachowywał się bardzo nieodpowiedzialnie. Pewnego razu, pijany zabrał dziecko do parku i zgubił dziecka wózek.

James nie wspierał finansowo rodziny, jego zatrudnienie było sporadyczne.

Mirembi, musiała sama zadbać o utrzymanie siebie i dzieci. Oszczędzała pieniądze żeby opłacić kurs dla pielęgniarek środowiskowych (w Kanadzie to Personal Support Worker - PSW), aby poprawić sytuację finansową swojej rodziny. W 2011 roku Miremba otrzymała propozycję pracy, na pół-etatu, jako PSW. Praca była na wieczorną zmianę. James zaproponował, że zamieni swoją nocną zmianę na dzienną, aby dostosować się do godzin pracy Mirembi. W ciągu tygodnia od rozpoczęcia pracy, James wrócił na nocną zmianę. Zostawiał dzieci ze swoją kuzynką, a Miremba odbierała je o 23:30. Miało to negatywny wpływ na córkę, która w szkole ciągle była senna i zmęczona

W 2011 roku, sześć lat po ślubie, James został aresztowany za napaść na kobietę, z którą się widywał poza małżeństwem. W tym czasie powiedział Mirembie, że chce się rozstać. Zapytała, czy

byłby zainteresowany terapią małżeńską, ale odmówił. James także zmusił Mirembę do podpisania dokumentów, które jak później się dowiedziała, były związane z refinansowaniem domu. Zorganizowano spotkanie, na którym pastor wspólnoty i jego żona oficjalnie byli świadkami rozstania się Mirembę i Jamesa. Na początku 2012 roku Miremba wraz z dziećmi zamieszkała w schronisku dla

kobiet z

dziećmi.. Została zmuszona wraz z dziećmi do wyprowadzenia się z domu rodzinnego, ponieważ James planował na stałe wrócić do Ugandy i chciał sprzedać dom.

Miremba otrzymała telefon z policji. Mimo, że Miremba poinformowała Jamesa, że opuściła dom, on zgłosił na policję zaginięcie jej i dzieci.

Rozwiązanie

Postępowania sądowe trwały sześć lat. James nie chciał wspierać finansowo Mirembę i dzieci. Ostateczna decyzja sądu zapewniła Mirembie pełną opiekę nad dziećmi, a James dostał pozwolenie na widywanie się z dziećmi. Natomiast Miremba otrzymała zakaz kontaktowania się z byłym mężem. Decyzja sądu część emerytury Jamesa została przydzielona Mirembie. Dom małżeński został sprzedany, Miremba otrzymała swój udział ze sprzedaży domu. Miremba mieszka ze swoimi dziećmi i pracuje jako Pomoc Personalna w szpitalu w Kanadzie. Miremba marzy o kupnie własnego domu.

Atrybucje mediów

- Zdjęcia szklanek i butelek napojów alkoholowych są objęte licencją CC0 (Creative Commons Zero)
- Obraz potłuczonego szkła jest objęty licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 4: Sonali & Ravi

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Sonali	Ravi
Wiek podczas ślubu	27	29
Wiek*	31	33
Kraj pochodzenia	Indie	Indie
Religia	Hindu	Hindu
Wykształcenie	Dyplom magistra i MBA uzyskany w Indiach	Brak dostępnych informacji
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Stażystka jako kierownik ds. Zasobów Ludzkich	Główny dyrektor i udziałowiec firmy zajmującej się transportem samochodowym
Zatrudnienie*	Praca na pół etatu w aptece od 18.03.2016	Główny dyrektor i udziałowiec firmy zajmującej się transportem samochodowym
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Sponsoring rodzinny: Ravi sponsorował Sonali w ramach programu sponsorowania małżonków	Brak Dostępnych Informacji
Status imigracyjny*	Stały Pobyt	Obywatelstwo
Ilość lat małżeństwa: 4		
Dzieci*: Zero		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Kiedy się pobrali Sonali miała dwadzieścia siedem lat, a Ravi dwadzieścia dziewięć. W czasie ślubu Sonali mieszkała w Indiach. Ravi, jako obywatel Kanady, mieszkał w dużym mieście w Ontario i pracował na pełny etat w branży motoryzacyjnej. Oprócz swojej pracy, Ravi prowadził również działalność związaną z transportem samochodowym. Ślub zaaranżowanego małżeństwa odbył się w Indiach w październiku 2013 roku. Było to pierwsze małżeństwo dla obojga. Po ślubie Sonali mieszkała jeszcze dwa lata w Indiach. Ravi zwlekał z ubieganiem się o dokumenty dla żony w ramach program sponsorowania małżonków. Wreszcie w październiku 2015 roku Sonali wylądowała w Kanadzie i otrzymała warunkowy status rezydenta.

Osiedlenie w Kanadzie

Po przybyciu do Kanady Sonali zamieszkała z Ravim, jego rodzicami i dwiema siostrami. Dom, w którym mieszkała rodzina był własnością Ravi, jego ojca i siostry. Rodzina Raviego nieustannie obrażała Sonali. Małżeństwo nie miało żadnej prywatności. Teściowa Sonali często spała razem z małżonkami. Pewnego razu bez pukania weszła do łazienki, kiedy para wspólnie brała prysznic.

Przemoc Domowa

Sonali doznała przemocy zarówno ze strony Raviego, jak i jej teściów. Jej teściowa znęcała się nad nią fizycznie i słownie. Teściowa podsłuchiwała telefoniczne rozmowy Sonali z jej matką w Indiach. Kiedy Sonali przeciwstawiła się takiemu traktowaniu, została spoliczkowana przez rozgniewaną teściową. Zapłakana Sonal zadzwoniła do Raviego. Ravi wrócił do domu i zabrał ją ze sobą do biura.

Po tym incydencie Sonali codziennie przebywała z Ravi w jego biurze. Nie chciała zostać sama z teściową. W końcu teściowa i szwagierki przestały z nią rozmawiać.

Wydarzyło to się zimą. Małżeństwo jechało samochodem. Ravi zaczął się kłócić z Sonali. Uderzał ręką w kierownicę i krzyczał. W pewnym momencie powiedział jej, żeby wysiadła z jego samochodu i wysadził ją na poboczu drogi. Sonali poprosiła przechodzącą parę o pomoc. Sonali została przewieziona na komisariat policji. Policja zawiozła Sonali do domu. Policjanci przeprowadzili rozmowę z teściową, która zaprzeczyła jakimkolwiek problemom. Policjanci zaproponowali Sonali Schronisko dla Kobiet, ale Sonali nie chciała rozstać się z mężem. Została w domu teściów.

Jednak napięcia w rodzinie nadal rosły, a między Sonali a jej teściową doszło do kolejnego sporu. Kiedy Sonali wyszła na chwilę z domu, teściowa natychmiast zamknęła drzwi i nie wpuściła jej do domu.. Po tym incydencie Sonali i Ravi opuścili dom rodzinny. Po uzyskaniu pozwolenia od

pracodawcy Ravięgo, para zatrzymała się w biurze Ravięgo przez trzy noce. Nie mieli ubrań na zmianę i żywili się w miejscowej świątyni. W końcu szef Ravięgo zabrał ich do swojego domu. Poradził im również, aby zamieszkali tylko we dwoje i zaczęli swoje życie małżeńskie od nowa.

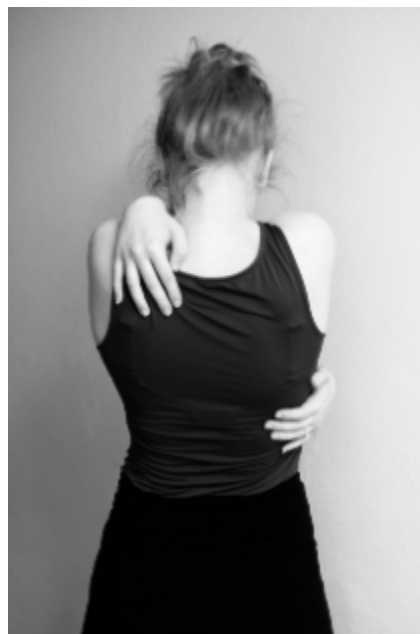
W marcu 2016 roku, Sonali i Ravi przeprowadzili się do mieszkania własnościowego.

Ravi kupił to mieszkanie jeszcze przed ślubem, ale wynajmował je lokatorom.

Sonali nigdy nie dostawała pieniędzy od meza, zaczęła pracować na pół etatu w dużej sieci aptek. Ravi postanowił, że to ona z własnych pieniędzy powinna wyposażyć mieszkanie we wszystkie niezbędne meble i sprzęty. Sonali miała skromną sumę pieniędzy kiedy przyjechała do Kanady. Nie miała też żadnych oszczędności, jej matka sporadycznie wysyłała jej pieniądze z Indii. Ravi również oznajmił Sonali, że to ona była teraz odpowiedzialna za zakupy spożywcze i rachunek za jej telefon komórkowy.

Ravi był nieprzewidywalny, miał częste zmiany nastroju, Wpadał w złość z powodów, które nigdy nie były jasne dla Sonali. Ravi był agresywny, znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną.

Ravi także nadużywał alkoholu co często było przyczyną jego dziwnych zachowań. Na przykład woził Sonali po mieście i wysadzał ją w różnych miejscach, a zaraz potem zgłaszał jej zaginięcie na policję. Wielokrotnie Sonali była fizycznie atakowana przez Ravięgo. Wiosną 2016 roku, po pobiciu, które spowodowało siniak na ramieniu, Sonali poszła do swojego lekarza i przyznała się, że jest systematycznie maltretowana. Lekarz poradził jej, aby zgłosiła przemoc na policję i udała się do schroniska dla kobiet. Sonali odmówiła stwierdzając, że chce spróbować ratować swoje małżeństwo.

Wkrótce Ravi zaatakował ją po raz kolejny. Tym razem ramię Sonali krwawiło. Rana była na tyle poważna, że Ravi zawiózł Sonali do szpitala ale zmusił ją do poinformowania lekarzy, że skaleczyła się podczas mycia naczyń. Zachowania Ravięgo były nieobliczalne, sprawiał jej ból, a potem przeproszał. Podczas wycieczki do centrum handlowego, zostawił Sonali i podszedł do pobliskiego policjanta, mówiąc, że Sonali jest niestabilna psychicznie, ma myśli samobójcze, a jej rany są wynikiem samookaleczenia. Sonali odważyła się przedstawić swoją sytuację policjantowi.

Policjant poinformował ją, że w tym momencie ma prawo oskarżyć męża o przemoc fizyczną i psychiczną. Na tej podstawie będą go mogli aresztować. Sonali nie wyraziła zgody.

W styczniu 2017 roku para pojechała na wesele do Indii. Na weselu Ravi był pod ogromnym wpływem alkoholu i obraził Sonali na oczach rodziny. Podczas wycieczki do sąsiedniego kraju Ravi rozgniewał się, zabrał Sonali paszport i oznajmił jej, aby już nie wracała do jego domu w

Kanadzie. Po paru godzinach od tego zajścia i zachowywał się tak, jakby nigdy nic się nie stało. Sonali była coraz bardziej przerażona nieobliczalnym zachowaniem męża.

Po powrocie do Kanady Ravi został zwolniony z pracy. Wkrótce potem ponownie zaatakował Sonali, ale tym razem już sama zadzwoniła na policję. Ravi został oskarżony o dokonanie trzech napaści. Został uwolniony za kaucją, z zakazem bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z żoną. Teściowa próbowała się z nią skontaktować, chciała żeby się pogodzili.

W maju 2018 roku, przed sądem karnym Ravi przyznał się do wszystkich zarzutów. Sonali ciągle bała się o swoje życie, zabiegała aby Ravi miał orzeczone stały zakaz zbliżania się do niej. Przemoc jakiej Sonali doświadczała powodował, że żyła w ciągłym poczuciu strachu, bezsilności i w nieustannym stresie. Miała trudności z koncentracją. Skutkiem doznanych przeżyć są problemy z zaufaniem i trudności w nawiązywaniu relacji. Cierpi na przewlekłe bóle głowy, które utrudniają jej codzienne funkcjonowanie.

W trakcie postępowania separacyjnego Ravi nie ujawnił swojego aktualnego stanu majątkowego. Nie ujawnił także, że prowadził działalność gospodarczą, nie chciał aby ten dochód był obliczany na potrzeby alimentów dla żony. Przed ślubem zaciągnął wysokie długi, których nie był w stanie spłacić. W styczniu 2013 roku otrzymał propozycję konsumencką, którą spłacał przez całe małżeństwo. Sonali dowiedziała się o tych problemach finansowych dopiero w czasie ich separacji.

Rozwiązanie

Mieszkanie w którym para mieszkała zostało sprzedane, a po spłacie kredytu hipotecznego i podatków Sonali otrzymała znaczna ugodę finansową. Dzisiaj Sonali jest bezpieczna, Ravi ma zakaz zbliżania się orzeczoney przez Sąd Rodzinny. Ravi i Sonali w końcu przeprowadzili rozwód. Obecnie kobieta pracuje na dwóch etatach i jest finansowo samowystarczalna.

Jest także właścicielką mieszkania własnościowego, które częściowo udało jej się kupić dzięki pomocy rodziny z Indii.

Atrybucje mediów

- Obraz przedstawiający przytulającą się smutną kobietę jest objęty licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 5: Gagandeep & Kuldip

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Gagandeep	Kuldip
Wiek podczas ślubu	25	35
Wiek*	27	37
Kraj pochodzenia	India	India
Religia	Sikh	Sikh
Wykształcenie	Gimnazjalne	Gimnazjalne
Znajomość języka Angielskiego	Limitowany	Limitowany
Zatrudnienie przed emigracją	Brak dostępnych informacji	Pracownik w branży budowlanej we Włoszech
Zatrudnienie*	Pracownik na pół etatu w sklepie fast foodów	Pełnoetatowy pracownik budowlany
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Gagandeep wyemigrowała do Kanady wraz z rodziną w 2005 roku.	Klasa rodzinna: Gagandeep sponsorowała Kuldip w ramach programu sponsorowania małżonków w 2009 roku
Status imigracyjny*	Obywatelstwo	Stały Pobyt
<p>Ilość lat małżeństwa: 2</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Syn: Ravi: (11 miesięcy; urodził się z licznymi problemami zdrowotnymi i jako niemowlę przeszedł poważną operację. Wymagane jest stałe leczenie i opieka). 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Gagandeep wraz z rodzicami wyemigrowała do Kanady w 2005 roku, a w 2008 roku wyszła za mąż za Kuldip. Było to małżeństwo zaaranżowane. Rodzice Gagandeep i Kuldipa porozumieli się przez ogłoszenie małżeńskie w lokalnej gazecie i już po miesiącu ceremonia ślubna odbyła się zgodnie z religijnymi rytuałami sikhijskimi. Przed ślubem Kuldip mieszkał i pracował w branży budowlanej we Włoszech.

Osiedlenie W Kanadzie

Po ślubie Kuldip zamieszkał w Kanadzie na podstawie wizej turystycznej, a Gagandeep przeniosła się i zamieszkała z nim i jego dalszą rodziną. Gagandeep sponsorowała imigrację Kuldip w ramach programu sponsorowania małżonków i nieco ponad rok później Kuldip otrzymał status imigranta. Przez pierwsze kilka miesięcy, ich małżeństwo przebiegało bez żadnych incydentów. Gagandeep pracowała na pełny etat w restauracji, a Kuldip na budowie. Tuż po ślubie Gagandeep zaszła w ciążę. Syn urodził się w Styczniu 2009 roku.

Przemoc Domowa

W rok po ślubie relacje małżeńskie zmieniły się wraz z narodzinami syna.

Dziecko urodziło się przez cesarskie cięcie. Kuldip zmusił Gagandeep do stosunku seksualnego wkrótce po porodzie. Jego czyny spowodowały, że wymagała opieki medycznej.

W kwietniu 2009 roku, gdy Kuldip otrzymał wreszcie nowy status imigracyjny, zaczął się fizycznie i słownie znęcać nad Gagandeep i dzieckiem. Para posiadała wspólne konto bankowe, z którego Kuldip notorycznie wypłacał wszystkie pieniądze. W tym samym czasie otworzył swoje własne konto bankowe. Kuldip często oskarżał Gagandeep o brak szacunku wobec jego

matki, za karę bił ją i kazał wychodzić z domu wraz z dzieckiem. Ich syn miał wiele problemów zdrowotnych, wymagał operacji w trzecim miesiącu życia. Kuldip nie był obecny na żadnych istotnych wizytach kontrolnych.

Przemoc w domu coraz bardziej się pogarszała. W kwietniu 2009 roku, Kuldip uderzył Gagandeep tak mocno, że się przewróciła. Wtedy pociągnął ją za włosy, uderzył ją pięścią w głowę i popchnął w stronę ściany. Kopał ją w brzuch i plecy.

W czerwcu 2010 roku, Kuldip wrócił do domu pijany i żądał seksu. Gagandeep powiedziała mu, że jak położy dziecko spać, da mu to czego chce. Kuldip stał się agresywny, uderzył ją i dobrał się do niej siłą, podczas gdy ona jeszcze trzymała dziecko na rękach. Gagandeep straciła przytomność. Gdy się ocknęła, udała się do swojej teściowej, zwracając się o pomoc. Niestety, teściowa jej odmówiła.

Następnego dnia, Gagandeep zauważyła, że dziecko dostało gorączki i zabrała je do lekarza. Doktor zauważył ślady przemocy na twarzy które Gagandeep doświadczyła poprzedniej nocy, jednak nie przyznała się i nie podała mu prawdziwej przyczyny. Tego samego dnia, Kuldip wyznał swojemu kuzynowi zajścia z poprzedniej nocy. On doradził mu aby przestał znęcać się nad Gagandeep. Gdy Gagandeep udała się do kuzyna aby zamieszkać tam na parę dni wraz z dzieckiem, Kuldip się tam pojawił przepaszając Gagandeep za swoje zachowanie, i obiecując, że nigdy więcej jej nie skrzywdzi. Gagandeep zdecydowała się wrócić z nim do domu.

Kuldip nie dotrzymał słowa, a przemoc znacznie się pogorszyła. Często gdy Gagandeep trzymała dziecko w ramionach, Kuldip ją bił i gwałcił. Wzrosła również złość Kuldipa w stosunku do dziecka. Pewnego wieczoru, gdy dziecko miało zaledwie 18 miesięcy, Kuldip zabronił mu zabawy ze swoimi zabawkami. Kiedy dziecko nadal się bawiło, Kuldip uderzył go w twarz, przelewając resztę swojej złości na Gagandeep, którą bił za każdym razem gdy starała się bronić swoje dziecko. Po jakimś czasie, Gagandeep wyznała swoim rodzicom o przemocy w domu, lecz doradzili jej aby postarała się naprawić swoje małżeństwo.

Ostatni incydent nastąpił, gdy Kuldip wrócił do domu późno w nocy pod wpływem alkoholu i zaczął wyzywać Gagandeep, również obrażając jej rodziców. Gdy Gagandeep zaczęła się bronić, uderzył ją w głowę i zaczął dusić, grożąc, że ją zabije. Gagandeep udało się sięgnąć po telefon i zadzwonić na policję. Kuldip postarał się wyrwać jej telefon z ręki, lecz było za późno. Teściowa Gagandeep wbiegła do pokoju, uniemożliwiając jej ucieczki, krzycząc aby ją zabił. Powtarzała, że Gagandeep nie jest mu już potrzebna, ponieważ Kuldip z powodzeniem uzyskał status imigranta. Policja przyjechała niebawem i aresztowała Kuldipa, a Gagandeep została w domu wraz ze swoją teściową. Następnego dnia, do domu wprowadzili się Gagandeep rodzice. Zatem Kuldip wynegocjował kaucję i został wypuszczony pod warunkiem, że nie będzie kontaktował się z Gagandeep.

W listopadzie 2010 r., po otrzymaniu wsparcia od doradców i pracowników pomocy ofiarom, Gagandeep wniosła o oskarżenie Kuldipa za gwałt i pobicie. Gagandeep wniosła sprawę do Sądu Rodzinnego o zakaz zbliżania się do niej i dziecka.

Rozwiązanie

Ponad trzy lata po incydencie Kuldip został skazany w Sądzie Karnym, otrzymał pięcioletni okres próbny i zakaz kontaktu z Gagandeep przez dwa lata. W Sądzie Rodzinnym Gagandeep uzyskała wyłączną opiekę nad synem, a Kuldipowi przyznano nadzorowane wizyty z dzieckiem. W 2016 roku Gagandeep i Kuldip rozwiedli się. Gagandeep wyszła ponownie za mąż i mieszka ze swoim nowym mężem. Pracuje na pełny etat, a rodzice wspierają ją w opiece nad synem.

Atrybucje mediów

- [Obraz wiązanych lin](#) jest objęty licencją na podstawie licencji [CC0 \(Creative Commons Zero\)](#)

Studium Przypadku 6: Namrata i Dinesh

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Namrata	Dinesh
Wiek podczas ślubu	22	28
Wiek*	35	41
Kraj pochodzenia	Indie	Indie
Religia	Dzinizm	Dzinizm
Wykształcenie	M.Com Degree	Dentysta
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Bezrobotna	Dentysta pracujący w gabinecie innego dentysty
Zatrudnienie*	Bezrobotna	Dentysta we własnym gabinecie
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Klasa Ekonomiczna	Klasa Ekonomiczna: główny wnioskodawca
Status imigracyjny*	Obywatelstwo	Obywatelstwo
<p>Ilość lat małżeństwa: 12</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Córka: Indrani (12 lat) ● Synowie bliźniacy: Ram i Shyam (6 lat). Jeden z chłopców od urodzenia wymaga specjalnej opieki ponieważ miał problemy zdrowotne które wymagały operacji i długoterminowej opieki. 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Namrata i Dinesh pobrali się w Indiach, gdzie Dinesh pracował jako dentysta. Małżeństwo pary zostało zaaranżowane. Mniej niż dwa lata minęły i Dinesh otrzymał dokumenty imigracyjne (Dinesh jako główny wnioskodawca), aby móc zamieszkać w Kanadzie. Przeniósł się jako pierwszy do Kanady, a Namrata zostając jeszcze w Indiach, urodziła ich córkę w październiku 2001 r., dwa miesiące po wyjeździe Dinesha. Dinesh był rozczarowany narodzinami córki, ponieważ chciał chłopca [1]. Brat Dinesha również wyraził swoje niezadowolenie z powodu narodzin dziewczynki, parząc ją w piętę gorącą metalową filiżanką z kawą, gdy miała ona dziesięć miesięcy. Namrata przez kolejne siedemnaście miesięcy mieszkała w Indiach bez męża, samotnie wychowując ich dziecko. W tym czasie niewiele rozmawiała ze swoim mężem. Namrata otrzymała dokumenty imigracyjne w grudniu 2002 r. i planowała dołączyć do Dinesha niebawem, jednak jej teść zgubił jej paszport i musiała ubiegać się o paszport awaryjny, aby móc podróżować.

Osiedlenie w Kanadzie

Namrata dołączyła do Dinesha w Kanadzie w styczniu 2003 r., wraz ze swoją 15-miesięczną córką. Namraty codziennymi obowiązkami była opieka nad dzieckiem i praca w domu. Wkrótce po jej przyjeździe do Kanady, Dinesh został przyjęty na uniwersytecki program dentystyczny aby zdobyć odpowiednie kwalifikacje i móc ubiegać się o pracę jako dentysta w Kanadzie. Dinesh spędzał cały swój czas na studiach i rzadko przebywał z rodziną.

Dwa lata później Dinesh ukończył studia, a rodzina przeniosła się do innego miasta w Kanadzie, gdzie Dinesh pracował jako współpracownik w klinice dentystycznej. Namrata ponownie zaszła w ciążę. W siódmym miesiącu ciąży doznała komplikacji i została przewieziona do szpitala. Dinesh był zbyt zajęty w klinice dentystycznej, aby przyjechać do żony. Po narodzinach bliźniaków w lipcu 2006 roku sytuacja domowa stała się bardziej skomplikowana. Jeden z ich synów był ciężko chory i został natychmiast przewieziony do szpitala dziecięcego gdzie przeszedł operację. Namrata jeszcze dochodziła do siebie po cesarskim cięciu i nie mogła towarzyszyć mu w szpitalu. Dinesh był bardzo niechętny do wzięcia urlopu w celu opieki nad synem w szpitalu, ale w końcu się na to zgodził. Rok po urodzeniu, ich drugi syn doznał oparzenia twarzy trzeciego stopnia od rozlanej gorącej herbaty, podczas gdy był pod opieką niani. Było wiele wizyt lekarskich i obaj chłopcy wymagali wiele opieki. Dinesh w ogóle nie pomagał w ich potrzebach zdrowotnych ani w transporcie do i ze szpitala / przychodni. Namrata musiała albo jeździć sama albo prosiła swoją przyjaciółkę o podwózkę.

Przemoc Domowa

Namrata doświadczyła przemocy emocjonalnej w swoim związku małżeńskim zanim wyjechała do Kanady. Dinesh zawsze kontrolował finanse i nie pozwalał Namracie uczestniczyć w decyzjach dotyczących ich pieniędzy. W roku w którym urodziły się bliźniaki, Dinesh otworzył gabinet dentystyczny pod swoim nazwiskiem i podstępnie umieścił Namratę na liście płac jako pracowniczkę, aby otrzymać ulgi podatkowe. W tym samym czasie pracował w innej klinice stomatologicznej. W 2009 roku kupili dom. Dinesh zaczął potajemnie inwestować. Te szczegóły nie zostały ujawnione żonie, chociaż niektóre z nich zostały zarejestrowane pod nazwiskiem Namraty.

W październiku 2011 roku Dinesh stał się coraz bardziej wrogi, kwestionując lojalność Namraty wobec niego. Zaczął jej grozić mówiąc, że wyrzuci ją z domu i odetnie od wszystkich pieniędzy. Zadzwoił także do brata i rodziców Namraty w Indiach i groził, że zamierza ją wyrzucić z domu. Rodzina Namraty namawiała ją, by przeprosiła Dinesha i zgodziła się na wszystkie jego warunki, z obawy na

to, że ją naprawdę wyrzuci z domu. Następnie para przeniósła się do oddzielnych sypialni. Rodzice Namraty i Dinesha przyjechali z Indii i naciskali na parę, by się pogodzili. Namrata zgodziła się ze względu na dzieci. W ciągu roku Dinesh zainstalował w domu kamery monitorujące Namratę i oznajmił jej, że zatrudnił prywatnego detektywa, który miał na celu ją śledzić. Ponadto Dinesh zaczął przekazywać większe kwoty swojemu bratu w Indiach, uszczuplając ich kanadyjskie aktywa. Namrata była poproszona o podpisanie dokumentów dotyczących refinansowania ich domu i przeniesienia inwestycji dokonanych pod jej nazwiskiem na męża. Gdy odmówiła, Dinesh się oburzył.

Przez całe małżeństwo Namrata i Dinesh walczyli ze sobą o to, jak wychować dzieci. Dinesh używał przemocy w stosunku do bliźniaków, aby ich zdyscyplinować, strasząc ich brutalnymi obrazami i zachęcał do fizycznych bójek w celu rozwiązania problemów. Dinesh mieszał swoją dziewięcioletnią córkę w kłótnie i złośliwie komentował Namratę, oraz jej rodziców.

Dinesh podejrzewał Namratę o romans z jego przyjacielem Balwant, który często przebywał z nimi w domu. Dinesh zainstalował kamerę monitorującą mieszkanie, która skupiała się zarówno na zewnątrz, jak i wewnątrz domu, móc monitorować sytuację na swoim telefonie komórkowym. Namrata martwiła się o własne bezpieczeństwo i bezpieczeństwo swoich dzieci, ponieważ Dinesh

monitorował każdy ich ruch. Pewnego razu Dinesh powiedział Namracie na oczach ich nastoletniej córki, że chciałby wykonać testy DNA, ponieważ podejrzewał, że może nie być jej biologicznym ojcem.

Dwukrotnie z rodziną zaangażowało się Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom (SPD). W 2010 roku jeden z czteroletnich bliźniaków powiedział swojemu nauczycielowi, że jego ojciec uderzył go kijem. Namrata zaprzeczyła jakiegokolwiek incydentowi, ponieważ bała się, że dzieci zostaną zabrane. Dwa lata później dzieci powiedziały swojemu lekarzowi rodzinnemu, że są maltretowane. Podczas wizyty domowej pracownika SPD w listopadzie 2012 r. Namrata i Dinesh walczyli ze sobą. Po wyjściu pracownika Dinesh włamał się do zamkniętej sypialni Namraty za pomocą narzędzi. Zabrał jej osobiste rzeczy oraz dokumenty i oskarżył ją o romans z kimś innym. Dzieci były świadkami tego incydentu. Dinesh wezwał policję i zrobił z Namraty oprawczyni, po czym była poproszona przez policję aby opuściła dom na noc bez dzieci. Policja zignorowała tłumaczenia Namraty o tym, że Dinesh wyłamał zamki w jej sypialni i, że SPD było zaangażowane w sprawie rodziny. Dzieci pozostały w domu z nianią i Dineshem. Namrata została ze znajomymi tej nocy. Namrata złożyła wniosek o separację.

Gdy następnego dnia Namrata wróciła do domu, zwróciła się o pomoc do organizacji społecznej, która z kolei połączyła ją z Victim Services (usługi dla ofiar). Ta organizacja pomogła Namracie skontaktować się z policją w celu zaktualizowania raportu wydarzeń z poprzedniej nocy. Policja zadzwoniła do Dinesha i poinformowała go, że Namrata zaktualizowała raport. Dinesh ponownie zaczął grozić, że wyśle Namratę z dziećmi do Indii. Namrata zaczęła obawiać się kontaktu z policją. Dinesh zachęcał nianię aby rzuciła u nich pracę, aby zmusić Namratę do powrotu do domu i do opieki nad dziećmi. Kiedy otrzymała to od sądu, Namrata wynajęła dwupokojowe mieszkanie, w którym zamieszkała razem ze swoimi dziećmi.

Rozwiązanie

Po wyprowadzce z domu, Dinesh ubiegał się, w Sadzie Rodzinnym, o wspólne sprawowanie opieki nad dziećmi. Sąd uznał, że obawy Namraty dotyczące „bezpieczeństwa” były podejrzone, ponieważ pozwalała Dineshowi spotykać się z dziećmi na weekendy. Dinesh, wówczas, krył wszystkie swoje przekręty finansowe.

Ostatecznie Namrata była w stanie znaleźć znaczące dochody i majątek Dinesha, co ostatecznie doprowadziło do zawarcia znaczącej ugody finansowej między nimi. Ich dom został sprzedany na mocy postanowienia sądu, a Namrata otrzymała swój udział w zyskach ze sprzedaży. Namrata otrzymała zasiłek dla dzieci i współmałżonka i

była w stanie kupić dom, w którym mieszka z trójką dzieci. Dzieci widzą ojca tak jak pozwala na to jego harmonogram pracy.

Atrybucje mediów

- Obraz technologii Szwajcarii Aargau jest objęty licencją na podstawie licencji CC0 (Creative Commons Zero)
- Zdjęcie szczęśliwej kobiety cieszącej się wschodem słońca na plaży jest objęte licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 7: Deepa & Amol

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Deepa	Amol
Wiek podczas ślubu	42	28
Wiek*	53	39
Kraj pochodzenia	Indie	Indie
Religia	Sikh	Sikh
Wykształcenie	Nieukończzone Studia	Nieukończzone Studia
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Pracownik linii lotniczych; załoga pokładowa	Inżynier Elektryczny
Zatrudnienie*	Bezrobotna	Rozpoczął własna firme przewozowa w 2009 r. Jako jedyny właściciel i dyrektor tej korporacji
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Klasa Ekonomiczna	Klasa Ekonomiczna
Status imigracyjny*	Stały pobyt	Stały pobyt
Ilość lat małżeństwa: 11 Dzieci*: <ul style="list-style-type: none"> • Syn: Amar (7 lat) • Córka: Anju (7 lat) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Deepa pracowała jako członek personelu pokładowego w międzynarodowych liniach lotniczych przed ślubem z Amol. Oboje mieszkali w dużym mieście w Indiach. Deepa umieściła swoje oszczędności na zakup mieszkania dla rodziny po ślubie. Gdy rodzina wyemigrowała do Kanady, mieszkanie zostało sprzedane. Amol wykorzystał pieniądze ze sprzedaży domu na zakup nieruchomości w Indiach pod jego własnym nazwiskiem. Przed wyjechaniem do Kanady, Deepa zostawiła swoją pracę w liniach lotniczych i spieniężyła swoje świadczenia emerytalne zyskując 27 000 dolarów kanadyjskich.

Osiedlenie w Kanadzie

Para złożyła wniosek o emigrację do Kanady. Amol przyjechał jako pierwszy. W lipcu 2007 r. Rozpoczął pracę na budowie. Deepa przybyła z dziećmi w sierpniu 2008 roku. W 2009 Amol założył własną firmę przewozową; był jedynym właścicielem i dyrektorem tej korporacji. Deepa zdała sobie sprawę, że Amol był w związku pozamałżeńskim z inną kobietą, zanim przybyła do kraju. Deepa skonfrontowała go, ale powiedział jej, że nie ma innego wyboru, jak tylko z nim zamieszkać. Postanowiła zostać ze względu na dzieci.

Przemoc Domowa

Para zaczęła mieć problemy małżeńskie, często związane z pozamałżeńskimi związkami Amola i jego nadmiernym piciem. Potrafił pić i wozić dzieci w swojej ciężarówce. Potrafił też, ukrywać alkohol w butelkach po sokach. Pewnego razu, ich córka przypadkowo

napiła się z jednej z butelek. Często kiedy pił, stawał się agresywny słownie oraz fizycznie w stosunku do Deepa, czego dzieci były świadkiem. Gdy Amol był pod wpływem alkoholu

wrzeszczał na dzieci, potrafi także w ich obecności, oglądać w internecie materiały pornograficzne. W rezultacie dzieci zaczęły się go bać.

We wrześniu 2009 roku Amol zaatakował Deepa, wynikiem tego zdecydowała się zgłosić ten incydent na policję. Amol został oskarżony o napaść i grożenie śmiercią. Został zwolniony za kaucją i otrzymał order zakazu kontaktu z Deepą do czasu rozprawy sądowej. Z rodziną zaangażowało się Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom (SPD). Deepa i Amol zamieszkali osobno. Amol przychodził do jej mieszkania i domagał się widzieć dzieci. W kwietniu 2010 r. Sąd Karny nakazał Amolowi podpisać zobowiązanie pokojowe na dwanaście miesięcy, ponownie na warunkach braku kontaktu przez rok. Jednak rozszerzone rodziny małżeństwa zaangażowały się i próbowały nakłonić parę do wznowienia związku. Na prośbę rodzin, Deepa pogodziła się z Amolem. Relacje pomiędzy parą były nadal słabe. W czerwcu 2010 roku Deepa podpisała oficjalne dokumenty separacyjne, nie w pełni rozumiejąc, co podpisuje, ponieważ żaden z dwóch zaangażowanych prawników nie wyjaśnił jej niczego. Umowa zawierała nominalną wypłatę alimentów w wysokości zaledwie 150 dolarów i zwolniła Amola z konieczności płacenia jakichkolwiek alimentów dla małżonki. W umowie stwierdzono również, że Deepa będzie miała wyłączną opiekę, a Amol będzie miał dostęp do dzieci w mieszkaniu Deepa. Zrzekła się również wszelkich praw majątkowych, ponieważ miała wrażenie, że chciał, aby ten układ był warunkiem wstępnym pojednania.

W sierpniu 2010 roku Amol wprowadził się do mieszkania z Deepą i dziećmi. W listopadzie 2010 roku Amol kupił nieruchomości, wyłącznie pod swoim nazwiskiem w którym rodzina zamieszkała razem. Rodzice Amola odwiedzili go w nowym roku i zostali przez sześć miesięcy. Po ich wyjeździe Amol wyjechał na ślub przyjaciela do Indii. Wrócił w grudniu 2011 r., aby świętować urodziny bliźniaków. Następnego dnia Deepa odebrała anonimowy telefon z informacją, że jej mąż ożenił się podczas swojego pobytu w Indiach. Deepa otworzyła bagaż Amola i znalazła DVD z małżeństwem. Nie wiedziała, że Amol wniósł pozew o rozwód w sąsiednim mieście i, że orzeczenie zostało wydane w kwietniu 2010 roku, 7 miesięcy przed jego wyjazdem do Indii. Deepa nigdy nie otrzymała pozwu rozwodowego i nie była świadoma, w jaki sposób był w stanie to zaktualizować [1]. Skonfrontowała Amola, a on wyprowadził się z domu w grudniu 2011 roku. Deepa pozostawała na zasiłku socjalnym Ontario Works (OW) przez osiem miesięcy. We wrześniu 2012 r. Znalazła zatrudnienie na pół etatu jako kierowca autobusu szkolnego. Deepa nadal mieszkała z dziećmi w domu Amola.

W 2013 roku Amol zaczął zalegać z płatnościami za wodę. Woda i ogrzewanie zostało wyłączone i rodzina pozostała bez wody i ciepła przez wiele miesięcy. Deepa wraz z dziećmi zostali zmuszeni do kąpieli w miejscowym domu kultury. Od maja 2015 roku Amol przestał płacić za dom, jak i również spłaty kredytu hipotecznego. Wynikiem tego, bank wszczął postępowanie sądowe w celu przejęcia nieruchomości, a Deepa i jej dzieci zostały zmuszone do wyprowadzki.

Rozwiązanie

Głównym punktem spornym w tym przypadku jest moment oficjalnego rozdzielenia stron. Deepa mieszkała z Amolem i była pod wrażeniem, że małżeństwo było ważne do grudnia 2011 r., kiedy Amol opuścił dom, chociaż umowa o separację została podpisana w czerwcu 2009 r. Ma to konsekwencje w kwestji alimentów. Amol poszedł do sądu w listopadzie 2012 r., twierdząc, że Deepa zraziła dzieci do niego i ograniczyła mu do nich dostęp. Deepa odrzuciła zarzut, że ogranicza dostęp i twierdzi, że Amol nie starał się zobaczyć dzieci w ciągu ostatnich 11 miesięcy, mimo że ich córka bardzo źle się czuła. Deepa zwróciła się do sądu o uchylenie poprzedniej separacji. Poprosiła o wyłączną opiekę nad dziećmi z nadzorowanym dostępem dla Amola. Poprosiła, aby dzieci miały własnych prawników, zażądała alimentów na dzieci, alimentów dla siebie i zażądała zakazu zbliżania się.

Atrybucje mediów

- Obraz przedstawiający deszcz na pomarszczonych kwiatach leżących na kamieniach jest objęty licencją CC0 (Creative Commons Zero)

-
1. W sierpniu 2010 roku Amol zaczął mieszkać z Deepą i dziećmi. Zażądał pozwu rozwodowego w sądzie SCJ we wrześniu 2010 r., orzeczenie rozwodowe zostało wydane w kwietniu 2011 r.

Studium Przypadku 8: Klaudia i Henryk

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Klaudia	Henryk
Wiek podczas ślubu	24	46
Wiek*	32	54
Kraj pochodzenia	Dominikana	Dominikana
Religia	Chrześcijanka	Chrześcijanin
Wykształcenie	Szkoła średnia nieukończona	Szkoła średnia
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Bezrobotna	Brak dostępnych informacji
Zatrudnienie*	Bezrobotna	Samozatrudniony, wykonujący czyszczenie okien
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Sponsoring rodzinny. Henryk sponsorował Klaudię w ramach programu sponsorowania małżonków.	Brak dostępnych informacji
Status imigracyjny*	Stały pobyt	Obywatelstwo
<p>Ilość lat małżeństwa: 8</p> <p>Ilość dzieci:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Córka: Faith (5 lat) ● Córka: Hope (5 lat) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna i osiedlenie w Kanadzie

Klaudia przybyła do Kanady na podstawie wize turystycznej w roku 1999. W 2004 roku, poznała Henryka który był samozatrudniony i od 15 lat mieszkał w Kanadzie. Para zaczęła mieszkać w domu który posiadał Henryk. W 2006 roku, Klaudia została deportowana ponieważ, przekroczyła datę ważności swojej wize turystycznej. W tym samym czasie, Klaudia była w ciąży z bliźniakami. Przez następne sześć lat Klaudia mieszkała wraz z córkami na Dominikanie.

W 2012 roku, Henryk postanowił sponsorować Klaudię wraz z córkami, by mogły zamieszkać w Kanadzie. Henryk musiał udowodnić ojcostwo poprzez test DNA, natomiast Klaudia otrzymała status warunkowego rezydenta stałego. Kiedy Klaudia z córkami przyjechały do Kanady, rodzina osiedliła się w wynajętym mieszkaniu, ponieważ Henryk sprzedał swój dom.

Przemoc Domowa

Od samego początku Henryk znęcał się emocjonalnie i finansowo nad Klaudią; był zarówno bardzo kontrolujący. Nie przynosił do domu jedzenia ani nie pokrywał kosztów codziennych wydatków. Obrażał Klaudię i zawsze był podejrzliwy w stosunku do jej działań, kontrolując wszystkie jej interakcje z innymi. Henryk posiadał jedyny klucz do ich mieszkania zarówno monitorował kto wchodzi i wychodzi z mieszkania. Henryk był też alkoholikiem, pił nadmiernie stając się głośny i uciążliwy.

Sprawy dotyczące domowników nie miały się dobrze. Oprócz picia, Henryk zaniedbywał swoją rodzinę, nie zapewniał Klaudii pieniędzy na żywność ani ubrania. Nie był też związany z dziećmi. Dziewczyny bały się go, mówiąc, że brzydko pachnie. Wyraziły również, że

nie chcą przebywać w domu, kiedy tam był; powiedziały, że chcą się od niego wyprowadzić.

Gdy bliźniaczki zaczęły chodzić do szkoły, miały problem z zachowaniem (np. rzucały przedmiotami w klasie). Omawiając problemy dziewcząt, Klaudia ujawniła nauczycielowi zachowanie swojego partnera. Henryk został wezwany na rozmowę i był bardzo zdenerwowany. Zaczął krzyczeć na Klaudię i zachowywać się agresywnie. Po spotkaniu, zamiast wrócić do pracy, śledził Klaudię, aby upewnić się, że jest w domu. Nauczyciel zadzwonił do Stowarzyszenia Pomocy Dzieciom (SPD), które od razu zaangażowało się w sprawę, utrzymując kontakt z rodziną przez kolejne dwa lata.

Następnego dnia Klaudia miała gościa który odwiedził ją w mieszkaniu, Henryk zaczął ich wyzywać. Zagroził Klaudii, mówiąc że cofnie jej status imigracyjny. Parę dni później w październiku 2012 r., Klaudia obawiała się o swoje bezpieczeństwo jak i również o swoje dzieci. Będąc niemal sześć miesięcy w kraju, Klaudia postanowiła udać się do schroniska wraz z córkami.

Rozwiązanie Sprawy

Klaudia nadal sprawowała opiekę nad dziećmi po separacji de facto. Zawsze była głównym opiekunem dla swoich dzieci. Henryk zażądał opieki nad dziećmi i nie chciał płacić alimentów: czuł, że zapłacił znaczne opłaty związane z ich sponsorowaniem. Sprawa trafiła do Sądu Rodzinnego w 2013 roku i zakończyła się w połowie 2015 roku. Sąd przyznał Klaudii wyłączną opiekę nad dziećmi. Henryk miał możliwość spotykania się z dziećmi w ciągu dnia, pod warunkiem że nie spożywał alkoholu przed spotkaniem oraz w trakcie. Między stronami (Henryka oraz Klaudii) został wydany order; zakaz komunikacji. Klaudia musiała wycofać swoje roszczenie alimentacyjne dla małżonka. Towarzystwo Pomocy Dzieciom (SPD) nadal było zaangażowane w sprawę od 2012 r., chociaż już nie istniały obawy o bezpieczeństwo i ochronę dzieci. Nadal wspierali Klaudię i jej dzieci, udzielając porad, pomocy mieszkaniowej i dostępu do zasobów. Klaudia nadal otrzymuje pomoc rządową i jest w stanie zaspokoić wszystkie potrzeby dziewcząt.

Atrybucje Mediów

- Obraz postrzępionej tkaniny jest objęty licencją na podstawie licencji CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 9: Rabia & Ali

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Rabia	Ali
Wiek podczas ślubu	21	25
Wiek*	36	40
Kraj pochodzenia	Pakistan	Pakistan
Religia	Muzułmanka	Muzułmanin
Wykształcenie	Częściowe ukończenie studiów licencjackich z Mikrobiologii na Uniwersytecie Karachi	Nieukończone Studia
Znajomość języka Angielskiego	Ograniczony	Ograniczony
Zatrudnienie przed emigracją	Bezrobotna	Właściciel salonu samochodowego
Zatrudnienie*	Bezrobotna	Właściciel i operator firmy zajmującej się handlem samochodami
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Wiza dla przedsiębiorców	Wiza dla przedsiębiorców
Status imigracyjny*	Stały pobyt	Stały pobyt
<p>Ilość lat małżeństwa: 15</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Syn: Akbar (13 lat) ● Córka: Rashida (8 lat) ● Córka: Rukshana (5 lat) ● Córka: Ala (4 lat) 		

- Córka: Sultana (4 lat)
- Córka: Afroz (3 miesiące)

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Na początku małżeństwa para przeniosła się na Środkowy Wschód, gdzie Ali założył salon samochodowy. Przeniósł rodzinę, pomijając że ich syn chorował na astmę, a klimat na Środkowym Wschodzie mu nie odpowiadał. Po czterech latach małżeństwa, w maju 1999 roku, Ali wyemigrował do Kanady z synem w ramach programu dla przedsiębiorców. Jako spełniający jeden z warunków tej kategorii imigracyjnej, Ali przywiózł ponad \$300 000 USD (Amerykańskich dolarów). Początkowo Rabia nie była częścią decyzji o przyjeździe do Kanady, po prostu towarzyszyła mężowi, aby utrzymać rodzinę razem. Jednak po tym jak Rabia zdała sobie sprawę, że kanadyjski klimat był znacznie bardziej odpowiedni dla jej młodego syna, zgodziła się, że imigracja byłaby korzystna, ponieważ nie będzie już potrzebował codziennej, ratującej życie dawki sterydów, które przyjmował podczas pobytu w Dubaju.

Osiedlenie w Kanadzie

Po przyjeździe do Kanady w maju 1999 roku, Rabia i Ali kupili mieszkanie w wieżowcu za gotówkę. Ali otworzył sklep meblowy w Kanadzie jak i zarówno prowadził swój salon samochodowy w Dubaju. Dwa lata później, para otrzymała kredyt hipoteczny i kupili drugą nieruchomość. Nieruchomość ta została sprzedana w 2003 r. W 2002 roku kiedy Rabia i Ali zostali stałymi rezydentami (PR), Ali sprzedał biznes meblowy. Nadal kontynuował inwestycje w Dubaju, podczas gdy Rabia opiekowała się w domu powiększającą się rodziną. Wszystkie prace domowe i wychowawcze należały do jej obowiązków. Jedynym priorytetem Ali było zarabianie pieniędzy. Pięć lat po przyjeździe do Kanady Ali założył firmę zajmującą się eksportem samochodów, dzięki któremu mógł kupować i przewozić samochody na Środkowy Wschód.

Przemoc Domowa

Przez całe małżeństwo Ali, słownie i fizycznie, znęcał się nad Rabią w obecności dzieci. Co więcej, Ali obnosił się ze swoimi związkami z innymi kobietami na oczach swojej żony i żądał od niej seksu, kiedy tylko chciał. Kontrolował wszystkie finanse Rabii, elektronicznie monitorując ich rachunki i wydając pieniądze tylko na najpotrzebniejsze rzeczy. Prośby o dodatkowe pieniądze na wsparcie zajęć pozalekcyjnych dzieci zostały odrzucone. Nie wolno jej było wychodzić z domu,

chyba że było to absolutnie konieczne, i nie wolno jej było kontaktować się z rodziną mieszkającą w Pakistanie. Ali zmusił Rabię i dzieci, aby towarzyszyli mu na Środkowy Wschód podczas dłuższych podróży służbowych (do sześciu miesięcy jednorazowo) kilka razy podczas ich małżeństwa, pomimo stanu zdrowia jej syna. Rabia musząc towarzyszyć mężowi, była zmuszona do wycofywania dzieci ze szkoły. Po powrocie do Kanady, Rabia ponownie zapisywała dzieci do szkoły i, jak można było się spodziewać, miały zaległości w nauce.

Ali często krzyczał i używał przemocy wobec swoich dzieci co spowodowało że się jego bały. Przez pewien okres czasu, Ali groził Rabii, że w środku nocy zabierze dzieci i wyśle je samolotem do Pakistanu, a ona ich nigdy więcej nie zobaczy. W lutym 2009 roku, Rabia zgłosiła na policję przemoc domową jaką doświadczyła przez ostatnie lata ze strony swojego męża. W tym samym czasie ich

sześcioletnia i dziewięcioletnia córka, wyznały że zostały wykorzystane seksualnie przez niego. Co więcej, ich syn ujawnił że doświadczył przemoc fizyczną i twierdził, że Ali nagrywał go podczas kąpieli. Jednostka ds. Ofiar Specjalnych (Special Victims Unit - SVU) była sceptycznie nastawiona do zarzutów które wyznały dzieci, ponieważ uważali, że są szkolone. Jednak Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom (SPD) umieściło Ali w rejestrze krzywdzących dzieci w grudniu 2010 r. Ali został oskarżony o dwie napaści i jedna napaść na tle seksualnym w stosunku do Rabii. Został zwolniony za kaucją i Sąd Rodzinny nakazał powstrzymanie się od bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z matką lub dziećmi. Ali również miał zakaz opuszczania kraju. Jednak w maju 2009 roku, udał się do sądu i pomyślnie uzyskał zmianę kaucji, która umożliwiła mu dostęp do paszportu i podróżowanie w celach służbowych. Kilka miesięcy po wydaniu orzeczenia brat i siostra Ali zaczęli nękać Rabię, dzwoniąc i odwiedzając ją w kondominium, prosząc o załatwienie sprawy poza sądem. Jej szwagier zostawiał wiadomości telefoniczne, mówiąc, że jeśli z nim nie porozmawia, dzieci i jej dom zostaną zabrane, a Bóg będzie na nią zły. Zadzwoiła pod numer 911 po jednym incydencie, kiedy szwagier agresywnie zapukał do drzwi jej mieszkania i wystraszył dzieci. Później przyjechała policja i zapewniła ją, że jej szwagier otrzymał ostrzeżenie, aby więcej się z nią nie kontaktować. Rabia zwróciła się do Sądu Rodzinnego o zakaz zbliżania się, który uniemożliwiłby mężowi lub komukolwiek w jego imieniu skontaktowanie się z nią.

Rozwiązanie

W przypadku zarzutów napadu na Rabię, Ali przyznał się do winy. Jednak oskarżenia o napaść na tle seksualnym zostały później wycofane. Został skazany na dwanaście miesięcy w zawieszeniu, bez kontaktu z Rabią i dziećmi. Ali był również zobowiązany do uczestniczenia w sesjach radzenia sobie z agresją. W sierpniu 2011 roku nakazano mu dostarczenie paszportu prawnikowi i dokonanie pełnej deklaracji finansowej. Nie udało mu się zapewnić obu.

Atrybucje mediów

- Zdjęcie przedstawiające zbliżenie twarzy kobiety jest objęte licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 10: Anjana i Marek

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Anjana	Marek
Wiek podczas ślubu	33	34
Wiek*	51	52
Kraj pochodzenia	Gujana	Gujana
Religia	Chrześcijanka	Chrześcijanin
Wykształcenie	Szkoła średnia	Szkoła średnia
Znajomość języka Angielskiego	Potrafi porozumiewać się w języku angielskim	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Bezrobotna	Brak dostępnych informacji
Zatrudnienie*	Operator Maszyn	Bezrobotny
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Klasa rodzinna: Anjana sponsorowana przez Marka. (sponsoring współmałżonka)	Klasa rodzinna. Marek był sponsorowany przez matkę przed ślubem
Status imigracyjny*	Obywatelstwo	Obywatelstwo
<p>Ilość lat małżeństwa: 18</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Córka: Abi (22 lata) ● Córka: Susan (20 lat) ● Córka: Christina (14 lat) ● Syn: Sean (12 lat) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna:

Anjana i Marek pobrali się w sierpniu 1992 roku, w Gujanie. Dla obojga z nich to było ich pierwsze małżeństwo. Matka Marka mieszkająca w Kanadzie, pomogła mu wyemigrować do Kanady w 1989 r., poprzez sponsoring. Marek i Anjana mieli swoje pierwsze dziecko w roku 1988 a drugie w 1992 r. Po ślubie w 1992 roku, Anjana była sponsorowana przez Marka, aby mogła wyemigrować do Kanady. Przyjechała z dwiema córkami (4 lata i 2,5 roku). Dwoje innych dzieci urodziło się po imigracji, ich trzecia córka urodziła się w 1996 r., a syn w 1998 r.

Osiedlenie w Kanadzie

Para wspólnie kupiła dom w dużym kanadyjskim mieście. W tym samym czasie, Marek był bezrobotny, jego historia kredytowa nie była dobra więc dom został kupiony na Anjanę. Przez 13 lat, Anjana spłacała wszystkie raty kredytu hipotecznego. Pracowała też na 3 etaty by pokryć koszty gospodarstwa domowego. Marek nigdy nie potrafił utrzymać stałej pracy jak i zarówno nie wspierał rodziny finansowo. Anjana zapewniała dzieciom żywność oraz odzież z własnych pieniędzy. Anjana musiała też pożyczać pieniądze od przyjaciół i rodziny, aby pokryć wszelkie niedobory wydatków i nie stracić domu. Anjana borykała się z wieloma problemami zdrowotnymi (nadciśnienie, reumatoidalne zapalenie stawów i zespół cieśni nadgarstka), ale zawsze zmuszała się do pracy.

Przemoc Domowa

Przez osiemnaście lat małżeństwa, Marek znęcał się fizycznie i słownie wobec Anjany i dzieci. Był też bardzo kontrolujący w postaci; podsłuchując Anjanę rozmowy telefoniczne, podążał za nią do pracy oraz odczytywał jej e-maile. Gdy spała, Marek przeszukiwał jej portfel oraz sprawdzał jej konto bankowe i transakcje. W okresie ich małżeństwa policja była wielokrotnie wzywana: Anjana i dzieci dzwoniły na policję dwadzieścia jeden razy, powołując się na przypadki napaści, a Marek dzwonił na policję dwanaście razy, skarżąc się na słowne znęcanie.

Wkrótce po wylądowaniu w Kanadzie Marek zaatakował Anjanę, uderzając ją w głowę. Wezwano policję i Marek został oskarżony. W międzyczasie Anjana przebywała z córkami w schronisku dla

kobiet. Marek został później skazany i wypuszczony na okres próbny. Para mieszkała osobno, ale po półtora roku pogodziła się.

Marek znęcał się również w stosunku do dzieci. W grudniu 2008 r, podczas gdy Anjana była w pracy, Marek się rozszalał na swoją drugą córkę która miała wtedy siedemnaście lat i zaatakował ją fizycznie. Goniąc ją po całym domu, uderzył ją i rzucił w nią wałkiem do ciasta. Dziewczyna wybiegła z domu, żeby uciec, ale Marek pobiegł za nią, złapał ją za nadgarstek i zaczął ją bić. Sąsiad widział napaść i wezwał policję. Marek został aresztowany i oskarżony. Po raz kolejny został ukarany wyrokiem w zawieszeniu. W tym czasie Marek miał też kolejny wyrok skazujący za napaść na dziecko z sąsiedztwa i był również wyrok wydany w zawieszeniu za ten zarzut.

We wrześniu 2010 roku, około trzy lata po incydencie z córką, Marek został oskarżony o popełnienie wielu przestępstw: napaść, napad z bronią, posiadanie broni i wyrządzenie krzywdy. Oskarżenia te dotyczyły Anjany i dwójki ich dzieci. Marek został ponownie zwolniony. W tym czasie para rozstała się, a dwa lata później Marek został uznany winnym napadu i nieprzestrzegania warunków zwolnienia za kaucją. Został skazany na roczny okres próbny, który wymagał od niego braku kontaktu z Anjaną i dziećmi. Po zakończeniu okresu próbnego Marek użył siły, aby wrócić do domu, mieszkał oddzielnie od Anjany i dzieci. Przejął główną sypialnię, garaż i piwnicę. Anjana nie wiedziała, co robić.

Doszło do dalszych napaści, w tym napad na inną córkę, Markowi postawiono kolejne zarzuty. Nakazano mu opuścić dom i odebrać swoje rzeczy wyłącznie pod nadzorem. Marek zignorował ten rozkaz i wszedł do domu (w obecności syna), zabierając wiele przedmiotów, w tym cenne rzeczy rodzinne. W listopadzie 2014 roku Marek i jego syn (wtedy mając prawie 16 lat) wdali się w sprzeczkę wynikiem tego Marek go uderzył. Anjana dowiedziała się o tych wydarzeniach dopiero trzy tygodnie później, kiedy jej syn ujawnił tę informację.

Podczas gdy Marek mieszkał w domu rodzinnym nie dokładał się finansowo by pokryć koszty utrzymania domu w tym; miejski podatek od nieruchomości nie został zapłacony od trzech (3) lat, Anjana otrzymała zaległy rachunek w wysokości \$10 000 dolarów. Dzieci musiały poprosić swoją babcię ze strony ojca, aby pożyczyła Anjanie pieniądze, ponieważ nie było jej stać na zapłacenie tego rachunku. Babcia pożyczyła im pieniądze. Marek obiecał zapłacić połowę z \$10 000 dolarów, jednakże nigdy tego nie zrobił. Co więcej, Marek próbował również odsunąć Anjanę z otrzymywania rządowych ulg podatkowych na dzieci, prosząc agencję podatkową o wystawienie tych czeków na jego imię. W wyniku stresu i przemocy stan zdrowia Anjany nadal się pogarszał i zaczęła cierpieć na ataki paniki.

Rozwiązanie

W związku ze sprawą Marek ma powinność płacenia alimentów, jednakże nie zadeklarował dokładnie swoich dochodów i majątku (zabytkowy samochód) uzyskanego w wyniku nielegalnej działalności. Data ich separacji była przedmiotem sporu. Dom małżeński został sprzedany i Anjana otrzymała swój udział w wyrównaniu, a także zaległościach alimentacyjnych (z tytułu separacji w latach 2010-2015). Marek również uzyskał swój udział w wyrównaniu. Otrzymał także od sądu zakaz komunikowania się z Anjaną, chyba że za pośrednictwem prawnika. Marek ma obowiązek płacić alimenty na najmłodsze dziecko w oparciu o jego minimalny dochód z wynagrodzenia. Ich rozwód został sfinalizowany w 2016 roku.

Atrybucje mediów

- Zdjęcie małej dziewczynki trzymającej misia i spacerującej samotną drogą jest objęte licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 11: Shova & Anant

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Shova	Anant
Wiek podczas ślubu	23	25
Wiek*	38	40
Kraj pochodzenia	Indie	Indie
Religia	Hindu	Jain
Wykształcenie	Nieukończzone Studia	Nieukończzone Studia
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Projektantka wnętrz	Posiadał własny biznes import / eksport w Indiach
Zatrudnienie*	Praca jako sprzedawczyni	Właściciel biznesu
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Zezwolenie na pracę tymczasową (2007). Udzielony stały pobyt za pomocą programu Start-up Visa w 2009 roku.	Zezwolenie na pracę tymczasową (2007). Udzielony stały pobyt za pomocą programu Start-up Visa w 2009 roku.
Status imigracyjny*	Stały pobyt (2009 r)	Stały pobyt (2009 r)
<p>Ilość lat małżeństwa: 15</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Syn: Aditya (13 lat) • Syn: Arjun (7 lat) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

W Indiach Shova pracowała jako projektantka wnętrz, a także jako hostessa na dużym międzynarodowym lotnisku. Anant był właścicielem firmy importowo-eksportowej w Indiach i

rozszerzył tę działalność po emigracji do Kanady. Shova była zaangażowana w ten biznes i pełniła funkcje sprzedażowe i marketingowe, zarówno w Indiach, jak i w Kanadzie. Po ślubie Shova i Anant zamieszkali z jego rodziną (składającej się z 16 osób). Dwa warunki ich małżeństwa polegały na tym, że Shova zrezygnowała z jedzenia mięsa, cebuli i czosnku (co było niedozwolone w jego religii) i także zerwała wszelkie więzi ze swoją rodziną. Anant był zagorzałym wyznawcą religii Jain. Na poparcie swoich przekonań Shova musiała zrezygnować z jedzenia mięsa po ślubie, ale Anant zawsze był nieufny.

Małżeństwo Shovy i Anant było niestabilne od samego początku, ponieważ nie była dżinistką i pochodziła ze społeczności, w której wolno było jeść mięso, cebulę i czosnek. Rok po ślubie Anant zaatakował Shove. Następnie on i jego rodzina chcieli rozwiązania małżeństwa, aby mógł poślubić kogoś ze społeczności Jainów. Powiedziano jej, aby opuściła dom małżeński i wróciła do domu rodziców. Po rozmowach między

dalszymi rodzinami para się pogodziła. Jednak nadal dochodziło do wykorzystywania fizycznego, emocjonalnego, werbalnego i seksualnego.

Wkrótce potem Shova dowiedziała się, że jest w ciąży. W czasie ciąży była dwukrotnie przyjmowana do szpitala. Pewnego razu Anant kopnął ją i zmusił do spania na zimnej marmurowej podłodze. Za drugim razem Anant wepchnął ją do wanny, ponieważ był zdenerwowany, że jej nie wyczyściła, a ona doznała siniaków na jamie brzusznej.

Kuzyn Ananta zawiózł ją do szpitala, gdzie przebywała na oddziale intensywnej terapii (OIOM) przez pięć dni w celu monitorowania płodu. Shova wyznała swojemu lekarzowi o incydencie, a Anantowi powiedziano, aby trzymał się z daleka od terenu szpitala. Kiedy rodzina Shovy skonfrontowała się z Anantem o jego zachowaniu, był wobec nich lekceważący i wyrażał brak szacunku.

Shova urodziła dziecko w 2002 roku. Szpital poczynił zabezpieczenia, ponieważ istniała obawa, że Anant porwie dziecko. Zagrożenie to się nie urzeczywistniło i Shova spędziła wczesne lata swojego syna na licznych podróżach po USA, pomagając Anantowi w budowaniu jego biznesu. Pięć lat później Shova i Anant wyemigrowali do Kanady na podstawie wizej do pracy tymczasowej w 2007 r., a w grudniu 2009 r. otrzymali stały pobyt na podstawie wizej Start Up. Natychmiast

rozszerzyli swoją indyjską działalność importowo-eksportową a Shova ponownie zaangażowała się w sprzedaż i marketing.

Osiedlenie w Kanadzie

Shova zaczęła pracować na pół etatu dla dużego sprzedawcy artykułów wyposażenia wnętrz, jednocześnie wspierając rozwinięcie męża firmy, która nie zapewniała jeszcze stałego dochodu. Odpowiadała również za wszystkie obowiązki domowe i wychowawcze. Para miała jeden samochód i od czasu do czasu Shova musiała wracać do domu pieszo pół godziny, późno w nocy i na mrozie, jeżeli Anant zapomniał przyjechać po nią.

Shova miała niewielki kontakt z rodziną w Indiach, ponieważ Anant ograniczył jej kontakt z nimi. Nie miała też przyjaciół, ponieważ Anant odstraszyłby ich swoim kontrolującym zachowaniem. Rok po przybyciu do Kanady Shova urodziła drugiego syna. Poród był trudny, dziecko urodziło się przez cesarskie cięcie. Anant nie pomagał ani nie zajmował się nią ani dzieckiem.

Biznes rodzinny wymagał całej uwagi Anant. Para wydzierżawiła ziemię w celu jej powiększenia w 2009 roku. Wszystkie osobiste zarobki Shovy w jej pracy jako sprzedawczyni były kierowane do firmy rodzinnej. W następnym roku para zakupiła wspólny dom.

Przemoc Domowa

Anant od początku małżeństwa znęcał się nad Shova. Także, niesłusznie oskarżył ją o romans pozamałżeński. Shova nigdy nie chciała ujawnić że anant kilkakrotnie się znęcał nad nią ponieważ wśród społeczności darzyli go dużym szacunkiem a ona chciała chronić jego

wizerunek. Sytuacja się pogorszyła kiedy Shova dostała awans jako kierownik w 2012. Po wielu dyskusjach z Anant, zgodziła się przyjąć tę pozycję wraz z obowiązkami które dotyczyły tej pracy. W tym czasie Anant stał się jeszcze bardziej kontrolujący. Wielokrotnie Anant wydzwaniał do niej i odwiedzał ją, przeszkadzając jej w pracy co powodowało że, współpracownicy się denerwowali. Przejął również pełną kontrolę nad jej finansami, monitorując jej wydatki, inwestycje a także kartę kredytową. Pod wpływem przytłaczającego nadzoru Anant, jej napiętego harmonogramu pracy (zarówno płatnej, jak i domowej) oraz opieki nad dziećmi, Shova doznała ataku stresu i została przyjęta do szpitala z czasowym paraliżem.

Shova i Anant sprzedali swój pierwszy dom i zakupili nowy w 2013 roku, a dzieci zaczęły uczęszczać do nowej szkoły. Wkrótce po ich przeprowadzce, Anant pobił swojego najstarszego syna co spowodowało widoczne ślady na jego twarzy. Pare dni później ich najmłodszy syn ujawnił szkole o incydencie który wydarzył się u nich w domu. Shova dostała telefon od szkoły która oznajmiła jej że, to jej obowiązek chronić dzieci. Po wizycie w domu pracownika stowarzyszenia pomocy dzieciom (SPD), Anant zaprzestał fizycznego znęcania się nad chłopcami ale nadal znęcał się nad nimi słownie. Chłopcom udzielono wsparcia terapią zgodnie z zaleceniami SPD.

W 2014 roku Anant tak bardzo fizycznie zaatakował Shove, że była zwolniona z pracy przez 2 dni i miała problemy z chodzeniem. Walka rozpoczęła się, ponieważ chciał, żeby założyła sukienkę z głębokim dekoltem, który by odsłonił jej dekolt na imprezę biznesową, na którą się wybierali. Kiedy stawiała opór, uderzył ją i rzucił o szafki z półkami. Szarpał jej ubranie, dopóki nie zgodziła się nosić tego, co chciał. Shova doznała fizycznych obrażeń przez tę sprzeczkę, ale nie poszła do lekarza i wróciła do pracy po dwu dniowym urlopie. Próbowwała ukryć swój ból przed współpracownikami, ale kiedy nie była w stanie tego zrobić z powodzeniem, współpracownik zgłosił podejrzenie przemocy w biurze kadr firmy. Shovie poradzono, aby zadzwoniła na linię zaufania w miejscu pracy w celu uzyskania pomocy i porady. W 2014 roku, Anant założył korporację i nieuczciwie podpisał się jej imieniem i nazwiskiem na dokumentach założycielskich bez jej wiedzy lub zgody. Przez kilka następnych lat nadal nieuczciwie reprezentował ją w celu uzyskania korzyści finansowych.

W lutym 2015 roku para pokłóciła się gwałtownie i Anant wyrzucił Shove z domu. Powiedział jej, że jeśli kiedykolwiek wróci, to ją zabije. Wstrząśnięta szła do pracy i przez cały dzień dzwoniła do Anant, martwiąc się o bezpieczeństwo dzieci. On zignorował jej próby połączenia. Shova znalazła krótkotrwałe zakwaterowanie u przyjaciółki, ponieważ nie czuła, że powrót do domu jest bezpieczny. Przez kilka następnych tygodni Anant próbował przekonać ją do powrotu do domu. W kwietniu 2015 roku zagroził, że popełni samobójstwo, przedawkowując i obwiniając ją za to. Tego samego wieczoru odwiedziła swoje dzieci i w tym czasie Anant wymuszając, zbliżył się do niej, wyciągnął nóż i zagroził, że zabije siebie i ją. Przerażony Shova zadzwoniła pod numer 911. Przyjechała policja i Anant został zabrany do szpitala, jednak oskarżenia nie zostały postawione. Ponieważ dzieci doznały traumy po tym, jak były świadkami tego wydarzenia, Shova zabrała je

do swojego domu, tylko na tę jedną noc. Następnego dnia Anant został wypisany ze szpitala i odebrał chłopców ze szkoły. Chłopcy zaczęli potajemnie kontaktować się z matką.

Podczas separacji, Anant wyczerpał fundusze z ich wspólnego konta bankowego a zarazem Shova nie posiadała dostępu do konta. Bez Shovy, w domu małżeńskim brakowało struktury. Najstarszy chłopiec, który miał wtedy dwanaście lat, często musiał być zastępczym rodzicem dla swojego młodszego rodzeństwa; nawet obowiązywało go podawanie leków kiedy była potrzeba.

Shova i Anant wynegocjowali nieformalne ustalenia dotyczące rodzicielstwa. Shova, mieszkając gdzie indziej, podróżował do domu małżeńskiego, budziła i pomagała chłopcom przygotować się na dzień. Organizowała ich szkolne potrzeby, przygotowywała obiady, robiła pranie, sprzątała dom, a potem podrzucała ich do szkoły. W niektóre wieczory odwiedzała ich, ale nigdy nie mogła widywać chłopców u siebie ani spędzała z nimi weekendy.

Rozwiązanie

Anant obwinił Shove o porzucenie swoich dzieci. Shova zwróciła się o pomoc do prawnika i poprosiła o wspólną opiekę nad dziećmi, w tym także o alimenty na dzieci i małżonka. Shova zażądała również, aby Biuro Prawników ds. Dzieci zaangażowało się w niezależne działania na rzecz dzieci. Prośba została przyznana. W 2016 r. Sąd przyznał obu stronom wspólną opiekę nad dziećmi z ojcem. Kwestie majątkowe rozwiązano w drodze ugody finansowej. Obecnie zarówno Anant, jak i Shova mają nowych partnerów.

Atrybucje Mediów:

- Odsłonięta ściana z cegieł, Aida KHubaeva jest objęta licencją CC0 (Creative Commons Zero)
- Kiełki fasoli, 김경복 są objęte licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 12: Bina & Udeep

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Bina	Udeep
Wiek podczas ślubu	23	Brak dostępnych informacji
Wiek*	55	Brak dostępnych informacji
Kraj pochodzenia	Indie	Indie
Religia	Chrześcijanka	Hindu
Wykształcenie	Studia Pielęgniarskie	Nieukończone Studia
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Pielęgniarka	Brak dostępnych informacji
Zatrudnienie*	Praca w domu pogrzebowym	Brak dostępnych informacji
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Bina przyjechała za pozwoleniem wiza turystycznej i złożyła wniosek o nadanie statusu uchodźcy z Kanady.	Nie dotyczy (nigdy nie wyemigrował)
Status imigracyjny*	Złożyła wniosek o emigrację ze względów humanitarnych i współczucia.	Brak dostępnych informacji
<p>Ilość lat małżeństwa: 29 (1986-2015, separacja w 2010 r)</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Syn: Vijay (urodzony 1987 Jest niepełnosprawny w wyniku Wypadku na motocyklu w 2009 r) • Syn: Raju (15 lat - 		

Zdiagnozowany z ADHD,
Zaburzenie stresowe i uzależniony
Od gier video)

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Bina i Udeep mieli międzyreligijne małżeństwo miłosne, które nie zostało zaakceptowane przez żadną z ich rodzin. Po ślubie jej rodzina zerwała z nią wszelkie więzi. Bina mieszkała w Bahrajnie wraz z Udeep a także z przerwami przez trzynaście lat (od 1997 do 2010). Jej starszy syn nie towarzyszył rodzinie w Bahrajnie i pozostał w Indiach, jej młodszy syn urodził się w Bahrajnie.

Podczas przebywania w Bahrajnie, jej mąż znęcał się nad nią emocjonalnie, słownie, fizycznie oraz finansowo. Był alkoholikiem co powodowało, że wielokrotnie uderzył ją w twarz lub jakąś część ciała. Pewnego razu wbił jej rękę w szafkę. Bina również była wielokrotnie ofiarą gwałtu małżeńskiego. W dodatku, jej były mąż bił ich najmłodsze dziecko Raju zarazem znęcając się słownie nad nim. Bina nie zgłosiła przemocy władzom w Indiach, ponieważ jej mąż zagroził, że ją zabije, jeśli to zgłosi. Także nie zgłosiła przemocy władzom, mieszkając w Bahrajnie na podstawie wiza pracowniczej, ponieważ obawiała się, że jej wiza zostanie cofnięta i wszyscy zostaliby deportowani do Indii. Bina wykonała jeden telefon na policję podczas pobytu w Indiach i spowodowało to ciężkie pobicie przez rękę Udeep.

Osiedlenie W Kanadzie

Po latach przebywaniu w przemocy, Bina uciekła do Kanady 25 września 2010 r. Z Bahrajnu na podstawie wiza turystycznej z synem Raju, wówczas dziewięcioletnim. Jej starszy syn pozostał

w Indiach. Bina nie miała rodziny ani przyjaciół w Kanadzie. Miesiąc po przyjeździe złożyła wniosek o nadanie statusu uchodźcy dla siebie i Raju. Dwa lata później jej wniosek o uchodźcę został odrzucony, ponieważ nie miała dowodów na przemoc w rodzinie. Dodatkowo fakt, że pochodziła z Indii, które znajdowały się na Liście Bezpiecznych Krajów utworzonej przez Kanadyjską Radę ds. Imigracji i Uchodźców, działało przeciwko niej. Próbowła odwołać się od tej decyzji, której odmówił Sąd Federalny. Następnie półtora roku później Bina złożyła wniosek o stały pobyt ze względów humanitarnych i współczucia (H & C), prosząc sądy o rozważenie warunków niezwykle, niezastużonych i nieproporcjonalnych trudności, jakie spotkałyby ją, gdyby wróciła do Indii. Ten wniosek również został odrzucony. Wcześniej otrzymała pozwolenie na pracę i mogła pracować w Kanadzie. Złożyła drugi wniosek o H&C w 2015 r., który również został odrzucony, ponieważ nie pracowała wcześniej o pełnym wymiarze godzin przez pięć lat, które mieszkała w Kanadzie. Wydano nakaz deportacji zarówno Biny, jak i Raju, od którego się odwołała. Nakaz deportacji został wstrzymany do czasu rozpatrzenia odwołania. Raju był przerażony perspektywą deportacji i powiedział Binie, że jeśli tak się stanie, on ucieknie od niej.

Przemoc Domowa

Pomimo to, że Bina nie doświadczyła przemocy z rąk męża mieszkając w Kanadzie, cierpiała na ciągły stres ze strachu przed deportacją i ciągłą traumą z powodu maltretowania, jakiego doznała w Indiach i Bahrajnie. Udeep powiedział jej matce (mieszkającej w Indiach), że czeka na powrót Biny i groził jej jeśli nie wróci. Bina żyła w ciągłym strachu o swoje życie, obawiała się deportacji i, że zmuszona do powrotu do domu w Indiach. Bina kilka razy próbowała popełnić samobójstwo, wywołane wspomnieniami znęcania się, jakiego doznała z rąk swojego byłego męża.

Bina również doświadczyła przemoc fizyczną z rąk syna. Jej syn, zmagając się ze skutkami przez poprzednie doświadczenie przemocy w domu, a także obawiając się deportacji, zaczął mieć kłopoty w szkole. Jego ADHD, zaburzenia stresowe i uzależnienie od gier utrudnia Binie wychowywanie go. W lipcu 2015 roku Bina znalazła pracę jako kierowca autobusu, aby zwiększyć swoje szanse na zatwierdzenie wniosku o H&C. Była również wolontariuszką w społeczności. Mieszkała w jednej gminie, ale w innej dostała pracę jako kierowca autobusu. Była to praca na dwie zmiany i siedemnasto godzinne dni robocze. Podczas jej wydłużonych

godzin pracy, jej syn zostawał bez nadzoru co spowodowało, że pogorszyło się jego uzależnienie od gier. Zaczął kraść jej karty kredytowa aby podsyć swój nałóg. Kiedy Bina skonfrontowała się z nim, zaczął znęcać się nad nią i groził, że ją zabije. W kwietniu 2016 roku Raju zaatakował Binę. Pchnął ją i uderzył. Bina zadzwoniła pod numer 911. Raju został oskarżony i zwolniony za kaucją. Został odesłany do domu pod warunkiem wprowadzenia godziny policyjnej i zaangażowało się w to Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom.

W maju 2016 r. Raju złamał warunki zwolnienia za kaucją i nie wrócił do domu. Bina wezwała policję po jego zniknięciu. Został znaleziony po czterech dniach i oskarżony o złamanie warunków zwolnienia za kaucją postawionym przed sądem. Bina nie stawiała się w sądzie, aby udzielić poręczenia, dlatego stowarzyszenie pomocy dzieciom SPD objął go opieką. Policjant poradził Binie, aby zezwoliła SPD na przejęcie głównej odpowiedzialności za opiekę nad dzieckiem i jego ocenę, aby mogli znaleźć dla niego odpowiednie wsparcie. Spowodowało to, że Raju został umieszczony pod opieką SPD i wysłany do domu zastępczego. W tym czasie Raju (obecnie 16 lat) powiedział swojemu prawnikowi, że nie chce wracać pod opiekę matki i chce zostać świadkiem koronnym. Bina była zmuszona zgodzić się na jego życzenia i został świadkiem koronnym w październiku 2017 roku. Bina otrzymała prawo dostępu zgodnie z życzeniem dziecka.

Bina korzystała z wielu zasobów w Kanadzie. Począwszy, skorzystała z pomocy porady prawnej (non-profit) aby pomóc jej w rozpatrzeniu wniosków o imigracje i uchodźców. Ponadto otrzymała poradnictwo społeczne, które pomogło jej w radzeniu sobie z molestowaniem, jakiego doznała przed przyjazdem do Kanady.

Wzięła również udział w lekcjach angielskiego jako drugiego język (tzw. ESL) i skorzystała z zajęć dla rodziców, które miały w celu pomóc jej w relacjach z synem.

Rozwiązanie

W październiku 2017 r. Raju został oddziałem koronnym, a CAS zatrudnił prawnika imigracyjnego do realizacji jego wniosku imigracyjnego. Od tego czasu nie wykazywał zainteresowania związaniem się z matką. Następnie Bina złożyła swój własny, oddzielny wniosek H&C w grudniu 2017 r. Wniosek ten nie został rozpatrzony i Kanadyjska Agencja Służb Granicznych deportowała Binę do Indii w dniu 21 stycznia 2018 r.

Atrybucje Mediów

- [Puste butelki po alkoholu](#) ktphtography
- [Kontrolery gier](#) christianladewig0 są objęte licencją [CC0 \(Creative Commons Zero\)](#)

Studium Przypadku 13: Elham & Dawood

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Elham	Dawood
Wiek podczas ślubu	20	41
Wiek*	35	55
Kraj pochodzenia	Brak dostępnych informacji	Brak dostępnych informacji
Religia	Muzułmanka	Muzułmanin
Wykształcenie	Szkoła średnia (Niemcy)	Licencjat inżynierii
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Bezrobotna	Kraj bliskiego wschodu
Zatrudnienie*	Bezrobotna	Zatrudniony
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Klasa rodzinna: Dawood sponsorował Elham w ramach programu sponsorowania małżonków. (1995)	Wyemigrował na podstawie wizej studenckiej (w 1980 r.).
Status imigracyjny*	Obywatelstwo	Obywatelstwo
<p>Ilość lat małżeństwa: 13</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Syn: Farooq (11 lat) • Córka: Gulshan (8 lat) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Dawood mieszkał w Kanadzie od około 15 lat, pracując jako inżynier przed ślubem. Pochodzi z rodziny która jest potężna, wpływowa i związana z tajnymi służbami rządowymi swojego kraju. Dawood sponsorował Elham, aby wyemigrowała do Kanady w 1995 r., rok po ślubie. Istnieje

znaczna różnica wieku między Elham a jej mężem; jest ponad dwadzieścia lat młodsza od niego. Elham oznajmił, że chciał poślubić młodszą kobietę, aby móc „trenować i kontrolować” swoją żonę.

Osiedlenie W Kanadzie

Po przyjeździe do Kanady, Elham chciała wrócić do szkoły aby ukończyć swoją edukację w kierunku dentysty. Dawood nie wspierał ją z tym pomysłem. Powiedział jej, że chce aby zajmowała się domem i założyła rodzinę. Elham była odpowiedzialna za wszelkie obowiązki dotyczące wychowania dzieci, w tym także pomoc przy odrabianiu lekcji, zajęciach pozalekcyjnych i wizytach lekarskich. Elham ma jedną siostrę mieszkającą w Kanadzie, jednak reszta jej rodziny pozostała w ich kraju rodzinnym.

Przemoc Domowa

Tuż po ślubie, Elham zdała sobie sprawę że Dawood jest zaangażowany w długotrwały romantyczny związek z kanadyjką. W rzeczywistości, Dawood zabrał ze sobą tę kobietę na miesiąc miodowy jego i Elham, rzekomo jako fotograf i kamerzystka. Ten związek trwał przez całe małżeństwo, a kobieta posiadała klucz do wszystkich trzech domów małżeńskich. Była również posiadaczką tytułu w pierwszym domu małżeńskim Elham i Dawood, obok pary. Wymagano od Elham aby żyła z takim układem. Elham była też odizolowana w domu, a jej współmałżonek kontrolował z kim się spotykała. Nie miała dostępu do klucza od domu, co powodowało, że nie mogła przychodzić i wychodzić kiedy chciała.

Od początku małżeństwa Elham doświadczyła poważnej przemocy fizycznej z rąk Dawood. Dawood dużo pił, przeklinał, wrzeszczał na Elham, także ją bił i rzucał. Groził jej, że zabije ją i powiedział, że „pójście do więzienia byłoby warte każdej minuty gdyby nie żyła”. Dawood mówił dzieciom żeby powtórzyły matce, że jej nienawidzą. Dzieci były świadkami trwającej przemocy w domu i często błagały ojca by przestał. Elham myślała o skontaktowaniu się z policją, ale nie zrobiła tego ponieważ Dawood groził, że wyśle dzieci z kraju, a ona nigdy ich nie zobaczy. Ze

względu na to, że Dawood posiadał paszporty dzieci, miał rodzinę która była na wysokich stanowiskach, a sam także pracował w branży lotniczej, to zagrożenie było bardzo realne.

Dawood nieustannie przesłuchiwał dzieci, pytając je o zajęcia Elham w ciągu dnia a także z kim rozmawiała. Dzieci nie czuły się komfortowo podając mu te informacje dotyczące ich matki, w rezultacie nie stosowały się do tego. Jako kara dla dzieci, za niestosowanie się do jego żądań, Dawood zabierał im gry

i zabawki. Następnie stawał się rozżłoszczony i wrzeszczał na nie. Był wobec nich bardzo agresywny, krytykował ich za to, że nie spełniały jego wymogów w sporcie jak i w szkole. Dawood był niekonsekwentny w swoim zachowaniu, tak jak bywało, że przynosił im prezenty. W wyniku tej niesprawiedliwości dzieci obawiały się go.

Elham ujawniła przemoc rodzinnemu lekarzowi który zaczął leczyć ją z powodu przedstawionych przez nią objawów. Jej zdrowie psychiczne było przez lata kontrolowane za pomocą leków. Elham stwierdziła, że z biegiem czasu stała się mądrzejsza, silniejsza, i mniej tolerancyjna wobec przemocy której doświadczają. Niestety, jej mąż zareagował negatywnie na jej rosnącą odporność i przemoc tylko się nasiliła.

Dzieci zostały pouczone aby nie nazywać jej "matką". Elham opisuje to, że czuła się traktowana jak służąca we własnym domu. Elham nie posiadała własnych pieniędzy, a Dawood nie wspierał ją finansowo. Elham rozpoczęła pracę pół etatową jako asystentka agenta nieruchomości, podczas gdy dzieci przebywały w szkole. Dawood nie chciał by Elham pracowała, żądał by oddawała mu bezpośrednio jej wynagrodzenie. Dawood zaciągnął znaczny dług w wysokości 600 000 dolarów w wyniku ryzykownych decyzji finansowych i oszustw finansowych, które obejmowały złożenie wniosku o trzydzieści sześć kart kredytowych pod nazwiskiem Elham. Przez całe jej małżeństwo Dawood zbliżał się do Elham z umową po ślubie, zgodnie z którą on będzie miał prawo do opieki nad dziećmi, a ona zapłaci mu pewną kwotę, jeśli się rozstaną. Elham nie

podpisała tej umowy. Niezależnie od ich sytuacji finansowej, Dawood zawsze jeździł luksusowymi samochodami wówczas gdy Elham jeździła starszym samochodem który wymagał naprawy.

W marcu 2008 roku rodzina Elham wybrała się na tygodniowy rejs z inną rodziną. Podczas podróży Dawood bardzo dużo pił, przez personel statku zwrócono mu uwagę za przeszkadzanie. Pewnej nocy, po kłótni, Elham była wystraszona i ukryła się w kabinie przyjaciół. Dawood znalazł ją i uderzył na oczach znajomych. Powiedział, że zamierza ją zabić i wyrzuci ze statku. Kłótnia trwała nadal w kabinie Elham, gdzie Dawood ją bił i rozdarł z niej ubranie. Elham udało się powiadomić oficera ochrony statku który zapewnił jej oddzielny pokój na pozostałą część podróży. Dawood pozostał z dziećmi przez kolejne 3 dni rejsu, starając się zrobić im pranie mózgu przeciwko matce.

Po powrocie z rejsu, Elham zamieszkała ze swoją siostrą w tym samym mieście. Jednak nadal jeździła do domu małżeńskiego aby gotować, sprzątać i opiekować się dziećmi podczas gdy Dawood był w pracy. Dzięki wsparciu siostry, Elham skontaktowała się policją, jednak wtedy odmówiła składania oświadczenia. Dwa miesiące później wróciła do domu małżeńskiego i została przeniesiona do piwnicy.

Zaledwie kilka tygodni po powrocie Elham do domu, Dawood groził jej rozbitą butelką po piwie, przyłożoną do szyi, Zadając aby przestała pracować. Elham przystąpiła do żądań. Tydzień później doszło do kolejnej kłótni, kiedy Elham skonfrontowała się z Dawood o przesłuchiwanie dzieci i przeszukiwanie jej osobistych rzeczy. W tym momencie Dawood zaczął z niej drwić, nagrywając ją kamerą (jak to czasami robił wcześniej). Elham próbowała chwycić kamerę, ale Dawood pchnął ją na podłogę, upadając, uderzyła się w głowę, wyładowała na łokciach raniąc też szyję. Wtedy oznajmiła Dawood, że nie będzie dłużej znosić tej przemocy. Zadzwoiła na policję która poprosiła ją aby udała się w bezpieczne miejsce. Funkcjonariusze zajęli Dawood, podczas gdy Elham pakowała swoje rzeczy a następnie przeniosła się z dziećmi do schroniska. Nie postawiono żadnych zarzutów, a tymczasem Dawood próbował przekonać policję, że to ona go zaatakowała. Wezwano Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom, które otrzymały poradnictwo w schronisku w związku z przemocą. Elham wystąpiła o zakaz zbliżania się przeciwko małżonkowi, które zostało prawo-umocnione 6 miesięcy później. Wierząc, że wraz z dziećmi są bezpieczni, Elham wycofała zakaz zbliżania się, chcąc zminimalizować konflikty dla rodziny.

Rozwiązanie

Po wygaśnięciu zakazu zbliżania się, Elham i jej małżonek, po interwencji sądu doszli do ugody dotyczącej harmonogramu wizyt. Rok później miał miejsce incydent z Dawood i dziećmi, po którym dzieci nie widziały się z nim przez kolejne 6 miesięcy. Stowarzyszenie pomocy dzieci zostało zaangażowane. Pragnieniem Elham jest rozpoczęcie nowego życia, zapewnienie stabilności, miłości i troski o swoje dzieci. Dawood nadal próbuje wprowadzić w błąd sądy, przedstawiając inną wersję wydarzeń prowadzących do separacji. Biuro prawnika ds. Dzieci jest zaangażowane w reprezentowanie najlepszego interesu dzieci. Elham ubiega się o wspólną opiekę i wspierałaby dostęp do dzieci, pod warunkiem, że jej małżonek będzie szukał pomocy w radzeniu sobie ze złością i problemach z piciem. Elham również ubiega się o wsparcie finansowe dla dzieci i współmałżonka.

Atrybucje Mediów

- Pytania Gerd Altmann jest objęte licencją CC0 (Creative Commons Zero)
- Łodzie w doku strikers są objęte licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 13: Ritu & Satinder

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Ritu	Satinder
Wiek podczas ślubu	27	30
Wiek*	28	31
Kraj pochodzenia	India	India
Religia	Sikh	Sikh
Wykształcenie	Średnie	Średnie
Znajomość języka Angielskiego	Biegła	Biegła
Zatrudnienie przed emigracją	Pracownik IT (Technologia informacyjna)	Brak dostępnych informacji
Zatrudnienie*	Pracuje w sieci fast foodów	Menedżer zasobów ludzkich
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Klasa rodzinna: Satinder sponsorował Ritu w ramach programu sponsorowania małżonków.	Brak dostępnych informacji
Status imigracyjny*	Stały Pobyt (2016)	Obywatelstwo
Ilość lat małżeństwa: 1		
Dzieci*: Brak		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracyjna

Ritu uzyskała licencjat w zarządzaniu biznesem w Indiach. Podczas edukacji, pracowała o pełnym wymiarze godzin w dużej firmie zajmującej się projektowaniem stron internetowych i marketingiem cyfrowym w Indiach. Na krótki okres czasu, Ritu opuściła siłę roboczą aby uczyć

się do egzaminów uniwersyteckich, tuż po ślubie wróciła do pracy. Obowiązywało ją nowe stanowisko pracy jak starszy dyrektor wykonawczy pracując z mniejszym dostawcą rozwiązań internetowych. W celu przygotowywania się do wyjazdu do Kanady, Ritu opuściła swoje stanowisko pracy 5 miesięcy później, w celu przygotowywania się do uznanego międzynarodowego egzaminu z języka Angielskiego (IELTS). Jednak w kwietniu 2016 r. Satinder przyjechał do Indii na operację kręgosłupa i Ritu nie podeszła do egzaminów IELTS, ponieważ opiekowała się nim podczas jego wyzdrowienia.

Ritu i Satinder poznali się na matrymonialnej witrynie internetowej używanej przez mieszkańców Azji Południowej. Para zaczęła rozmawiać ze sobą zdalnie i pozostali w stałym kontakcie przez rok czasu przed ich ślubem. W chwili ich

małżeństwa Ritu miała dwadzieścia siedem lat a Satinder dwadzieścia dziewięć. Rodzina Satinder przyjechała do Indii, aby dać jej „Shagun” zgodnie z indyjską tradycją. Przed ślubem Satinder napisał list z podziękowaniem dla strony poświęconej małżeństwu, wyrażając wdzięczność za udaną relację. Para pobrała się w Indiach. Po miesiącu miodowym Satinder wrócił do Kanady. Para pozostała w kontakcie telefonicznym, potrafili rozmawiać ze sobą niekiedy aż przez cztery godziny. Podczas ich rozmów, Satinder obiecał, że wesprze Ritu w jej edukacji w Kanadzie tuż po jej przybyciu aby mogła kontynuować swoją karierę w programowaniu. Po roku czasu po ich ślubie, Ritu przyleciała do Kanady jako stały rezydent w ramach programu sponsorowania małżonków.

Osiedlenie W Kanadzie

Tuż po przybyciu Ritu do Kanady, Satinder doradził jej żeby ukończyła dziewięciomiesięczny kurs jako asystentka stomatologiczna aby zapewnić sobie stały dochód i dopiero później rozpocząć karierę w programowaniu. Ritu rozpoczęła nauki jako asystentka stomatologiczna dwa miesiące

po przybyciu do Kanady. Jednak kiedy nadszedł czas aby ubiegać się o pożyczki studenckie, Satinder odmówił bycia współ sygnatariuszem i związku z tym Ritu uznała, że nie jest to dla niej możliwa opcja.

Po czterech miesiącach od jej przybycia do Kanady, Ritu znalazła pełnoetatową pracę w fabryce. Została zwolniona po miesiącu i od tego czasu nie była w stanie utrzymać się finansowo.

Przemoc Domowa

Kiedy Ritu wylądowała w Kanadzie, w Maju 2016 r., zamieszkała z Satinder i jego rodzicami. W ciągu piętnastu dni od jej przybycia, Satinder poinformował ją, że ma partnera seksualnego i potrzebuje zone aby zakamufłować jego orientacje seksualna. Jego rodzice byli świadomi jego orientacji seksualnej. Według Ritu, Satinder skonsumował małżeństwo podczas miesiąca miodowego aby odsunąć od siebie podejrzenia na temat jego orientacji.

Satinder powiedział Ritu, że chciałby aby jego partner i oboje zamieszkali razem w innym domu, Ritu odrzuciła ten pomysł. Satinder powiedział jej, że w takim przypadku będzie nadal mieszkać z jego rodzicami, podczas gdy on wprowadzi się do tego domu ze swoim partnerem.

Po wyprowadzeniu się, Satinder odwiedzał rodzinę regularnie. Podczas jednej wizyty Satinder uprawiał seks z Ritu bez jej zgody. Od samego początku Ritu cierpiała z powodu werbalnego, fizycznego oraz seksualnego nadużycia siły ze strony Satinder i jej teściów. Teściowie wierzyli, że orientacja seksualna Satindera przyniesie wstyd rodzinie i chcieli aby Ritu w roli żony, chroniła jego orientację. Teściowie zmusili parę do wspólnego uczestniczenia w spotkaniach towarzyskich aby zachować wygląd szczęśliwej pary heteroseksualnej. Teściowie zagrozili Ritu deportacją i zniszczeniem jej reputacji, jeśli nie zastosuje się do ich żądań. Satinder, wzburzony i zły z powodu narastającej sytuacji, stawał się coraz bardziej agresywny w stosunku do Ritu.

Podczas gdy Ritu zamieszkała z teściami, zabrali jej złotą biżuterię i trzymali w sejfie bankowym teścia. Teściowie również kontrolowali wszystkie jej ruchy, zabraniając jej wychodzenia z domu i nawiązywania nowych znajomości. Ponieważ Ritu stanowczo odmawiała zamieszkania razem z Satinder i jego partnerem, on poprosił ją o rozwód. Wielokrotnie próbował zmusić Ritu do podpisania papierów rozwodowych. Kiedyś, gdy odmówiła podpisania papierów, przytrzasnął ją drzwiami co spowodowało, że upadła na podłogę. W międzyczasie jej teściowie nadal chcieli, aby małżeństwo Satinder i Ritu wyglądało jak funkcjonalny związek heteroseksualny i wywierali na nią presję, by zapewniła wnuka, który miałby na celu pełnić tę iluzję.

We wrześniu 2016 roku, cztery miesiące po wylądowaniu w Kanadzie, teściowie Ritu zadzwonili do jej rodziców, aby powiedzieć im, że małżeństwo się skończyło, ponieważ Ritu miała romans. To było kłamstwem. Zaniepokojona o swoje bezpieczeństwo, Ritu zadzwoniła na policje która

zabrała ją do schroniska na kobiety. Natomiast, tam odkryła że Satinder umieścił na jej telefonie aplikacje śledząca lokalizacje. Kiedy Ritu mieszkała w schronisku, Satinder oskarżył ją o stworzenie fikcyjnego konta społecznościowego na instagramie ze złośliwym zamiarem wyrządzenia mu krzywdy. Satinder twierdził, że Ritu publikowała zdjęcia jego i jego partnera. Ritu zaprzeczyła temu, i w pełni współpracowała z policją podczas dochodzenia.

Rozwiązanie

Satinder złożył pozew o rozwód. Ritu ubiega się o wsparcie dla małżonka i wyrównanie, chce, aby jej biżuteria została zwrócona. Zarobki Satinder w momencie rozvodu, oszacowano na około \$60,000 (dolarów) rocznie. Ritu otrzymała kwotę \$2,000 dolarów jako ostateczne rozliczenie alimentacyjne dla małżonka, ponieważ Satinder porzucił pracę, aby realizować swoją dalszą edukację, wówczas jego jedynym źródłem dochodu było OSAP (pożyczka dla studentów). Podczas gdy jej sprawa była rozpatrywana w sądzie rodzinnym, otrzymała wsparcie od Ontario Works i rozpoczęła proces podnoszenia swoich umiejętności językowych i zawodowych. Ritu jest obecnie na studiach policealnych w szkole średniej. Nadal żyje w długach z powodu kredytów studenckich.

Atrybucje Mediów

- Złota biżuteria 8180766 jest objęta licencją na podstawie licencji CC0 (Creative Commons Zero)
- Winorośl na liście Steve Buissinne jest objęta licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Studium Przypadku 15: Ayesha & Kabir

Profil	Kobieta	Mężczyzna
Imie	Ayesha	Kabir
Wiek podczas ślubu	25	27
Wiek*	31	33
Kraj pochodzenia	Bangladesz	Bangladesz
Religia	Muzułmanka	Muzułmanin
Wykształcenie	Średnie	Wyższe
Znajomość języka Angielskiego	Biegły	Biegły
Zatrudnienie przed emigracją	Studentka	Student
Zatrudnienie*	Bezrobotna	Pracownik IT (Technologia informacyjna)
Kategoria pod którą dokonano imigracje	Brak dostępnych informacji	Klasa rodzinna: Ayesha sponsorowała Kabira, w ramach programu sponsorowania małżonków
Status imigracyjny*	Obywatelstwo	Stały Pobyt (2005)
<p>Ilość lat małżeństwa: 6</p> <p>Dzieci*:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Syn: Salim (4 lata) 		

*W chwili złożenia wniosku do Sądu Rodzinnego

Historia przed emigracją

Rodzina Ayeshy wyemigrowała do Kanady z Bangladeszu. Jej rodzina wyznawała sufizm (duchowa odmiana islamu). Podczas swojego ślubu, Ayesha była studentką na uniwersytecie. Była w trakcie kończenia studiów licencjackich i już od czterech lat mieszkała z rodziną w Toronto.

Ayesha była utalentowaną piosenkarką z Bangladeszu, śpiewała jako artystka towarzysząca z profesjonalnymi piosenkarzami. Wszyscy członkowie jej rodziny byli obywatelami Kanady. Kabir mieszkał w Wielkiej Brytanii gdzie ukończył studia magisterskie z technologii. Kabir pochodził z zamożnej rodziny, jego ojciec posiadał wysoką pozycję w branży lotniczej. Para miała zaaranżowane małżeństwo, które popierało obie strony rodzin. Ceremonia ślubna odbyła się w Bangladeszu w 2004 roku.

Osiedlenie W Kanadzie

Ayesha ukończyła swój licencjat w czerwcu 2005 r., tuż po ślubie. To ona sponsorowała Kabira aby mógł przylecieć do Kanady, miesiąc po jej ukończeniu studiów. Ayesha i Kabir rozpoczęli życie małżeńskie w dużym kanadyjskim mieście. Kabir nie pozwolił swojej żonie pracować po ślubie, znalazł pracę w dziale IT w banku. Po ślubie Ayesha szybko zaszła w ciążę i ich dziecko urodziło się w 2006 roku.

Przemoc Domowa

Wkrótce po tym jak para zamieszkała razem, przemoc domowa również się zaczęła. Od początku Kabir narzekał na gotowanie Ayeshy. Za którymś razem, trzymał jej twarz nad wrzącym olejem, mówiąc jej, że uczy ją prawidłowej temperatury gotowania. Przestraszona jego złością i przemocą, Ayesha szybko mu ulegała. Przez całą ciążę, Kabir kopał ją, popychał i bił. Nie chciał mieć dziecka i wmawiał Ayeshi aby dokonała aborcji. Zwrócił się z tym także do swojej dalszej rodziny, aby ją do tego namówić ale Ayesha stanowczo odmówiła.

W czwartym miesiącu ciąży, Ayesha ujawniła swojemu lekarzowi rodzinnemu, że z Kabirem mają problemy małżeńskie. Lekarz skierował parę do psychiatry, podczas wspólnych wizyt psychiatra zasugerował, aby Kabir skonsultował się z innym psychiatrą w sprawie złości. Kabir poirytowany tym zaleceniem, przestał chodzić na spotkania z psychiatrą. Uniemożliwił Ayeshy uczęszczania kolejnych spotkań, a jego agresywne zachowanie zaczęło się nasilać.

Ich syn urodził się poprzez cesarskie cięcie. Rodzice Ayeshy przez tydzień pomagali Ayeshy i Kabirowi. W tym czasie Ayesha była w stanie uzyskać trochę wsparcia. Jednak ta wizyta szybko się skończyła gdy Kabir obraził matkę Ayeshy, podczas czego jej matka wyszła. Pielęgniarka która opiekowała się Ayeszą w domu po porodzie, zauważyła, że Ayesha ma problemy ze zdrowiem psychicznym. Podejrzewała u Ayeshy depresję poporodową, i starała się ją wspierać emocjonalnie.

Od Ayeshy oczekiwano aby zajmowała się wszystkimi pracami domowymi, wychowaniem dziecka oraz służąc dalszej rodzinie Kabira. Płacz nowo narodzonego dziecka przeszkadzał Kabirowi w zasypianiu i powiedział Ayesha, żeby spała w innym pokoju na rozkładanej kanapie z ich synem. Wraz z zaledwie rocznym dzieckiem, Ayesha przeprowadziła się do swoich rodziców na kilka miesięcy podczas gdy szwagier Kabira wprowadził się do ich domu małżeńskiego.

Przez lata Kabir kontynuował swoją surową dyscyplinę, wymagając od Ayeshy i ich syna porządku i posłuszeństwa. W momencie gdy syn nie zastosował się natychmiast do żądań Kabira, on w rezultacie karcił, potrząsał i bił ich syna. Dziecko obawiało się ojca. Ayesha nie miała prawa się wtrącać wtedy ponieważ została by pobita przez Kabira. W czerwcu 2010 roku, Kabir rozpoczął nową pracę i rodzina przeniosła się do nowego domu. Tytuł własności domu był wystawiony wyłącznie na imię i nazwisko Kabira. Kabir miał dobre zarobki i zaczął uczęszczać na lokalne studia podyplomowe. Kabir powiedział Ayeshy, że jej pierwszeństwem jest dom, który musi być uporządkowany i zorganizowany; gdyby nie był, zostałyby pobita.

W 2010 roku, Ayesha została odwiedzona przez swojego wujka, który był świadkiem znęcania się Kabira wobec Ayeshy i jej syna. Kabir bił Ayeshe butem, co zdenerwowało dziecko, które próbowało interweniować. Kabir wpadł wtedy w furję, pchnął dziecko na sofę. Gdy ich dziecko próbowało ponownie interweniować, Kabir zamknął go w łazience i zgasił światło. To spowodowało przerażenie u dziecka.

U Ayeshy zaczęły się pojawiać problemy związane z zdrowiem psychicznym, przez lata doświadczonej przemocy oraz znęcania się, które pozostały nieleczone. To miało miejsce przez okres 2007 do 2010 roku. Jednak w 2010 roku, przemoc osiągnęła szczytu. Kabir potrafił

powiedzieć Ayeshy, że gdyby jej rodzina nie mieszkała w Kanadzie, to ona zostałaby zabita. Potrafił też odgrażać się, że najpierw zabije ją a potem sam siebie. Niekiedy groził jej też nożem, nazywając ją “niewykształconą” i “głupią” także między innymi wyzwiskami. Syn był świadkiem wielu z przypadków znęcania się z rąk Kabira, w ten czas płakał i starał się chronić swoją matkę.

W sierpniu 2010 roku, Kabir zadzwonił do rodziców Ayeshy aby przyjechali i ją zabrali, dodał, że nie powinna wraca dopóki się nie “poprawi”. Ayesha wraz z dzieckiem zaczęli mieszkać u jej rodziców, ojciec zabrał Ayeshe do lekarza rodzinnego który skierował ją do poradni zdrowia psychicznego. Leczenie rozpoczęła w październiku 2010 roku. W przychodni wymagano aby mąż towarzyszył jej podczas spotkania przyjmującego z jednym z pracowników socjalnych. Kabir odmówił tego spotkania, więc przychodnia skontaktowała się z ojcem Ayeshy i poprosili o zabranie jej do szpitala. Następnego dnia, ojciec Ayeshy zabrał ją na spotkanie z psychiatrą, podczas ich dyskusji Ayesha wyznała, że była przerażona swoim mężem.

Zwierzyła się lekarzowi, że czuje, że jej mąż ma specjalne moce i że się go boi. Lekarz psychiatryczny przekazał Ayeshy, że ma obowiązek zgłaszania problemów związanych z bezpieczeństwem na policje oraz stowarzyszenie pomocy dzieciom jeśli ona sama nie zgłosi tego agencją.

Ayesha zgłosiła przemoc na policje i zabrali ją do schroniska z dzieckiem. Została w schronisku przez jedną noc, a następnie przeniosła się do domu swoich rodziców. Kabir został aresztowany i oskarżony o napaść z bronią i nieustanne groźby. Został zwolniony na warunkach zero utrzymywaniu kontaktu.

W czasie interwencji policji wezwano także Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom (SPD), jeden z pracowników odwiedził dom rodziców Ayeshy w celu przeprowadzenia oceny ryzyka. Celem tego było aby zapewnić bezpieczne środowisko na dziecka, a także poszerzenie oferty wsparcia w razie gdyby Ayesha tego wymagała.

Rozwiązanie

Kabir wystąpił do sądu z wnioskiem o opiekę i dostęp do dziecka. Ayesha ubiega się o wyłączną opiekę nad swoim synem, umożliwiając dostęp do widywania się z Kabir. Przeprowadzono ocenę na podstawie sekcji 30 (przedstawioną w Ustawie o reformie prawa dzieci w Ontario (CLRA), a ówczesny psycholog zalecił przyznania wyłączną opiekę nad dzieckiem dla ojca. Sąd może zarządzić ocenę na podstawie sekcji 30, gdy istnieje obawa co do zdolności rodzica, zazwyczaj w odniesieniu do zdrowia psychicznego w celu zaspokojenia potrzeb dziecka i zapewnienia dziecku bezpieczeństwa. Ayesha teraz dobrze radzi sobie ze swoim zdrowiem psychicznym, a dziecko jest z powodzeniem wychowywane przez Ayeshe, przy wsparciu jej rodziców. W trakcie postępowania, ojcu zapewniono nadzorowany dostęp do dziecka.

Ayesha zakwestionowała ocenę i opublikowano raport krytyczny, ponieważ raport S. 30 nie uwzględniał kwestii gniewu Kabira ani aspektu przemocy domowej. Raport krytyki zaleca, aby Ayesha utrzymywała opiekę nad swoim synem i aby wokół niej powstała „Wspólnota Wsparcia i Odpowiedzialności” (C.O.S.A), aby zapewnić zaspokojenie potrzeb dziecka. Sprawa została ostatecznie rozwiązana w drodze równoległej umowy o opiekę, w której Ayesha mogła decydować o wyznaniu i sprawach zdrowotnych dziecka, a ojciec podejmował decyzje związane z edukacją dziecka. Dziecko mieszka głównie z matką i ma dostęp do wizyt u Kabira. Ayesha otrzymuje alimenty dla siebie i alimenty na dzieci od Kabira. Dom małżeński został sprzedany, a ona otrzymała część ze sprzedaży.

Atrybucje Mediów

- [Rozbita skorupa jajka](#), Mabel Amber jest objęta licencją [CC0 \(Creative Commons Zero\)](#)

- Drzewo w pobliżu wody, Bessi jest objęte licencją CC0 (Creative Commons Zero)

Pytania do dyskusji:

1. Czy znasz kogoś ze swojej społeczności, który doświadczył podobnej sytuacji jak kobieta w studium przypadku?
2. Co robią kobiety w Twojej społeczności, gdy doświadczają przemocy w rodzinie?
3. Jak możesz wspierać kobietę doświadczającą przemocy domowej w swojej społeczności?
4. Czy znasz jakąś agencję, która świadczy usługi kobietom doświadczającym przemocy domowej? Jakie usługi świadczy ta agencja?